

A N N I S A A

F r u m u s e t e & v a l o a r e

*Comportamentul femeii musulmane
față de părinții ei*

Miracolul fierului, în Coranul cel Sfânt

Ce este Coranul

Povestea copilului orb

Hadithul statorniciei

Tăfsir Surah Al-Falaq și An-Nas

Să ne pregătim pentru Luna Ramadan

Cât de mult știm să prețuim viața?!

Vălul islamic, eleganță și rafinament

Din Acest Număr

<i>Scrisoarea redactorului</i>	<i>4</i>
<i>Comportamentul femeii musulmane față de părinții săi</i>	<i>5</i>
<i>Tăfsir Surah Al-Falaq și An-Nas</i>	<i>14</i>
<i>Ce este Coranul - continuare.....</i>	<i>20</i>
<i>Miracolul fierului, în Coranul cel Sfânt.....</i>	<i>32</i>
<i>Să ne pregătim pentru Luna Ramadan</i>	<i>33</i>
<i>Povestea copilului orb</i>	<i>38</i>
<i>Hadithul statorniciei</i>	<i>41</i>
<i>Cât de mult știm să prețuim viața?!</i>	<i>42</i>
<i>Vălul islamic, eleganță și rafinament.....</i>	<i>44</i>
<i>Daruri de la Bunul Allah - Anasonul</i>	<i>47</i>
<i>Rețete delicioase</i>	<i>50</i>
<i>Dicționar explicativ al termenilor islamici</i>	<i>55</i>

Redacția Revistei ANNISAA

Gabriela Guettat	Redactor – șef
Yasmin Dorina	Redactor
Salwa Nabhani	Redactor
Gabriela Gharabli	Redactor
Nadia Sayeh	Graphic Designer
Ionela Noour	Corector
Kadija Georgiana	Colaborator
Umm Omar	Colaborator

Informații de contact

Adresa forumului unde ne puteți găsi:
<http://annisaa.invisionplus.net>

Pentru a vă abona, copiați adresa...
revista_annisaa@yahoo.com

**...în e-mailul dumneavoastră și ni-l trimiteți,
cu specificarea „Abonare”.**

***Surah Fussilat
(Mekkană [61]; 54 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător***

***5. Ei zic: „Inimile noastre sunt
acoperite față de aceea la care ne chemi tu,
în urechile noastre este surzenie, iar între
noi și între tine este o
perdea. Deci tu lucrează [ceea ce voiești] și
vom lucra și noi [ceea ce voim]!”***

***...și, cu timpul care trece, învățămin-
tele se aprofundează. Bazele fragile ale celor
care sunt la început de drum se consoli-
dează, numai mulțumită lui Allah Preaînăl-
tul și a faptului că ne citiți.***

***Fie ca împreună, să fim pe placul lui
Allah subhanahu wa ta'ala.***

Gabriela Guettat

Comportamentul femeii musulmane față de părinții săi

~ de Mariam Silo ~

această religie sau eu n-o să mai mă-nânc și n-o să mai beau picătură de apă, până o să mor și tu o să fii învinuit de moartea mea și ți se va zice «Cel care și-a ucis mama!»." I-am răspuns ei: „Nu face așa ceva, mamă, căci eu nu voi părăsi religia mea niciodată, pentru nimic în lume!” Apoi a zis el: „Și a stat ea o zi și o noapte fără să mă-nânce nimic și a ajuns istovită. Și a mai stat o zi și o noapte, fără să mă-nânce nimic. Și când am văzut asta, i-am zis: „Jur pe Allah, mamă, că dacă ai avea o sută de suflete care ar ieși unul după altul, eu tot nu voi părăsi religia mea, pentru nimic în lume! Dacă vrei, mănânci, dacă nu vrei, nu mănânci!” Și când a văzut ea aceasta, s-a hotărât să mănânce.» Și Allah subhanahu wa ta'ala a spus în legătură cu asta:

„L-am îndemnat pe om să se poarte cu părinții săi frumos. Însă dacă ei se vor lupta cu tine pentru ca să-Mi faci Mie ca asociat ceva despre care tu nu ai știință, nu le da lor ascultare! La Mine este întoarcerea voastră, iar Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut.” (Surah Al-'Ankabut, 29:8)

A poruncit Allah subhanahu wa ta'ala să nu îi ascultăm pe părinți, dacă ei ne poruncesc ceva care contravine poruncii Sale, dar să avem grijă de ei cu dreptate, să ne comportăm bine cu ei.

Amel bint Abu Bakar As-Siddiq, radhi Allahu anha, a zis: «Mama mea a

„Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi, mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar înțărirea lui a fost după doi ani, [așadar]: „Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea! ~ Dar dacă se străduiesc pentru ca tu să-Mi faci ca asociat altceva, despre care tu nu ai cunoștință, atunci nu te supune lor! Rămâi împreună cu ei în această lume, cu dreptate, dar urmează calea aceluia care se întorc către Mine, căci apoi la Mine este întoarcerea și Eu vă voi vesti ceea ce ați făcut!”” (Surah Luqman, 31:14-15)

Sa'd ben abi Waqqas a zis: «Am fost un om cu mult respect față de mama mea, dar când am îmbrățișat Islamul, ea a zis: „Ce este religia aceasta care a fost născocită, Sa'd? Părăsește

venit la mine și ea era necredincioasă (idolatră), pe vremea Profetului. L-am întrebat pe Profet: „*Mama mea a venit la mine și are nevoie de ajutorul meu. Să o ajut?*” El a zis: „*Da, păstrează legătura cu mama ta și ajut-o.*”» (relatat de Bukhari și Muslim, Sahih)

Trebuie, ca și musulmani, să înțărăm aceste legături, pentru că părinții sunt cea mai mare îndurare, după Allah subhanahu wa ta'ala, pentru un copil, și ei sunt cauza pentru care copilul există, iar cei care nu mulțumesc binefacerii existenței părinților lui, nu Îi vor mulțumi niciodată lui Allah subhana wa ta'ala. O comportare frumoasă cu părinții este precum o comportare cu Allah subhanahu wa ta'ala, pentru că amândoi îți fac bine, fără a aștepta ceva în schimb, nu cer de la tine din ceea ce-ți oferă, vreo răsplată sau mulțumire. Și oricât de mult ar greși un copil, dacă nu și-ar asculta părinții, dacă el se va întoarce, aceștia îl vor ierta.

De aceea, porunca de a ne asculta părinții urmează după Tawheed în multe dintre surele din Coran, de exemplu, fi în Al-Baqara, An-Nisaa, Al-Israa.

«Și luați aminte [când] Noi am făcut legământ cu fiii lui Israel: „Să nu-L adorați decât pe Allah și cu părinții voștri să vă purtați bine, ca și cu rude-

le, cu orfanii și cu sărmanii! Și să spuneți oamenilor vorbe bune, să împliniți Rugăciunea [As-Salat] și să dați Dania [Az-Zakat]!” Apoi v-ați lepădat, afară de puțini dintre voi, și v-ați abătut.» (Surah Al-Baqara, 2:83)

„Adorați-L pe Allah și nu-I asociați Lui nimic! Purtați-vă bine cu părinții, cu rudele, cu orfanii, cu sărmanii, cu vecinul apropiat și cu vecinul străin, cu tovarășul de alături, cu călătorul de pe drum și cu cei stăpâniți de mâinile voastre drepte, căci Allah nu-i iubește pe cel trufaș și pe cel lăudăros!” (Surah An-Nisaa, 4:36)

«Spune: „Veniți să vă citesc ceea ce Domnul vostru v-a oprit [cu adevărat]: Să nu-I asociați Lui nimic; să fiți buni cu părinții; să nu-i omorâți pe copiii voștri de teama sărăciei, căci Noi vă vom da cele de trai, atât vouă cât și lor; nu vă apropiați de cele rușinoase, nici cele care se văd, nici cele care sunt ascunse; nu ucideți sufletul pe care l-a oprit Allah, decât pe drept!” Acestea vi le-a poruncit [Allah]; poate că voi veți pricepe!» (Surah Al-'An'am, 6:151)

«Și Domnul tău a orânduit să nu-L adorați decât pe El și să vă purtați frumos cu părinții voștri, iar dacă bătrânețile îi ajung pe unul dintre ei sau pe amândoi lângă tine, nu le ziceți lor „Of!” și nu-i certa pe ei, ci spune-le lor vorbe cuviincioase. ~ Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune: „Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic!”» (Surah Al-'Isra', 17:23-24)

Abdullah Ibn Abbas, radhi Allahu anhu, a spus: „Sunt trei în Coran, care au pereche, și nu este acceptată una, fără perechea ei:

1. Să Îi mulțumești lui Allah și părinților tăi:

«Noi l-am povățuit pe om [să facă bine] părinților săi, mama lui l-a purtat, [suportând pentru el] slăbiciune după slăbiciune, iar întărcarea lui a fost după doi ani, [așadar]: „Adu mulțumire Mie și părinților tăi, căci la Mine este întoarcerea!”» (Surah Luqman, 31:14)

Cel care Îi mulțumește lui Allah subhanahu wa ta'ala și nu le mulțumește părinților săi, nu se va accepta de la el; iar cel care le mulțumește părinților săi, dar nu-I mulțumește lui Allah subhanahu wa ta'ala, nu se va primi de la el.

2. Supuneți-vă lui Allah subhana wa ta'ala și Trimisului, salla Allah aleihi wa sallam; dacă acestea două nu sunt împreună, faptele împlinite nu sunt corecte, nici primite. Împliniți rugăciunea (As-Salat) și dați dania (Az-Zakat); nu este acceptată una fără alta.

Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a fost întrebat ce fapte ar trebui să facem, care să ne ducă în Paradis și să ne țină departe de Focul Iadului. El, salla Allah aleihi wa sallam, a răspuns: «*Adorați-L pe Allah și nu-I asociați parteneri, faceți rugăciunea (As-Salat), plătiți dania (Az-Zakat) și păstrați relația strânsă cu rudele.*» (relatat de Bukhari și Muslim, Sahih)

Primul drum către Jannah este ascultarea părinților. Prima cauză pentru pogorârea milei lui Allah subhanahu wa ta'ala asupra ta, este ascultarea părinților. Cauza cea mai mare care este în spatele binecuvântării de care un om are parte sunt părinții săi. Cine vrea ca Allah subhanahu wa ta'ala să-i ușureze viața și să aibă parte de o viață lungă, să-și asculte părinții și să lege - adică să întărească - legăturile de rudenie.

Cum îi lungește Allah subhana wa ta'ala viața unui om, cu toate că soarta e scrisă înainte de naștere?

S-a povestit în unele cărți că un om și-a supărat părinții și Allah subhanahu wa ta'ala i-a revelat unuia dintre trimiși că această supărare va fi cauza care îi va scurta viața acelui om. Și a întrebat un Profet, aleihi sallam: „Cum se poate, o, Allah, când soarta este deja scrisă?” Și a spus Allah subhanahu wa ta'ala: „O să-l expun să-răciei.” Și unii oameni de știință au spus că, „qadr” (destinul) este de două feluri: un destin scris deja, cum este durata vieții, și un destin care se poate schimba (condiționat de ceva) - de exemplu, dacă unui om i s-a scris un timp de viață și el este bun cu părinții, Allah subhanahu wa ta'ala îi va lungi viața.

Drepturile părinților asupra copiilor lor

1. Ascultarea

Neascultarea părinților este un păcat ce va fi pedepsit, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi. O femeie și-a văzut copilul, când îl înjura pe tatăl său, și ea i-a spus: „Vai de tine! Îi spui tatălui tău aceste vorbe?” Și-a spus tatăl, mamei: „Lasă-l, poate m-a auzit

când și eu le-am spus asta părinților mei.” Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a spus: *«Ascultarea este în ceea ce e bun și adecvat.»* (relatat de Muslim, Sahih)

Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, relatează că o persoană a venit la Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam* și a zis: *«Care dintre oameni merită cel mai mult un comportament bun din partea mea?»* El a zis: *«Mama ta.»* El a întrebat din nou: *«Și mai cine (în afară de ea)?»* El a zis din nou: *«Mama ta este aceea (care merită cel mai bun tratament).»* El a întrebat: *«Apoi cine (în afară de ea)?»* El (Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*) a spus din nou: *«Mama ta este aceea.»* El a întrebat din nou: *«Apoi cine?»* El a zis: *«Apoi este tatăl tău și apoi rudele tale cele mai apropiate.»* (relatat de Muslim și Bukhari, Sahih).

Mama are o poziție superioară față de cea a tatălui, din trei motive: (1) purtarea sarcinii; (2) nașterea; (3) alăptarea. Un om l-a întrebat pe Profet, *salla Allah aleihi wa sallam*: *«Care sunt cele mai apropiate drumuri către Paradis?»* *«Ai mamă?»*, l-a întrebat Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*. *«Da.»*, a spus omul. *«Servește-o!»,* i-a răspuns Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*. (relatat de Muslim și Bukhari, Sahih)

Copilul trebuie să știe că, indiferent cât ar da el părinților săi, este puțin, în comparație cu ceea ce părinții i-au dat lui. Când a văzut Abdullah Ibn Omar, *radhi Allahu anhu*, un bărbat, care o purta pe mama lui la Ka'aba și făcea tawaf, cărând-o pe ea în spate, recitând versurile: *„Eu sunt umila ei cămilă, eu nu sunt precum cămila, nu mă răzbun”,* i-a spus: *„Tu crezi că astfel ți-ai îndeplinit obligațiile față de mama*

ta? Jur că nu ai recompensat-o deloc, față de ceea ce a făcut ea pentru tine.»

Cel căruia îi este rușine cu părinții lui, se poate considera că nu are în el nici un adevăr. Ali, *radhi Allahu anhu*, stătea la Masjid al Haram și a văzut un om, care o purta pe mama lui la Ka'aba (tot la tawaf) și a început să facă și el tawaf cu acel om și a fost întrebat de ce face acest lucru. Și a spus Ali, *radhi Allahu anhu*: *„Când l-am văzut pe acel om cum o poartă pe mama lui în spate, mi-am dat seama că va fi pogorât asupra lui din Rahma (Milostenia) lui Allah și am vrut să fiu și eu de față, să primesc și eu.”*

2. Salutul

Este un drept al părinților; dar, dacă la intrarea și la ieșirea din casă le sărutăm capul și mâinile, este și mai bine. Abu Huraira, *radhi Allahu anhu*, dacă intra sau ieșea din casă, îi spunea mamei sale: *„Sallam aleykum”,* și ea îi răspundea: *„Wa aleykum sallam”,* apoi el îi spunea: *„Allah să te răsplătească, pentru felul în care m-ai crescut”,* și ea îi răspundea: *„Allah să te miluiască, pentru felul în care m-ai ascultat și ți-ai îndeplinit obligațiile față de mine, deși eu eram în vârstă.”*

Copiii noștri trebuie învățați cu aceste comportamente: să își salute

părinții, să le sărute mâinile la intrare și la ieșire - pentru că acesta este un fel de a-și îndeplini obligațiile față de părinți, iar dacă fac astfel, de când sunt mici, va fi ușor pentru ei și atunci când vor fi mari. Însă astăzi, vedem exact contrariul: părinții sărută mâinile copiilor lor, ca să fie mulțumiți de ei, și aceasta se datorează proastei educații primite.

3. Vorba bună, folosirea cuvintelor politicoase

„Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune: „Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic!” (Surah Al-'Isra', 17:24)

Allah subhanahu wa ta'ala l-a comparat pe om, în comportamentul său față de părinți, cu o pasăre, care vrea să aterizeze pe pământ; acea pasăre își coboară aripile, este liniștită și modestă când se apropie de pământ. Nu este acceptabil ca un copil să ridice vocea în fața părinților, sau el să stea jos și părinții săi în picioare, ori ca el să doarmă și părinții lui să stea treji.

„Ți-e frică de foc și iubești Paradisul?”, a întrebat Abdullah Ibn Omar, radhi Allahu anhu, un om. „Da!”, a răspuns omul. „Ai mamă?”, l-a întrebat: „Da!” „Dacă i te adresezi cu vorbe cuviincioase și o hrănești, vei intra în Paradis, cu condiția de a te feri de păcatele mari.”, i-a spus Abdullah Ibn Omar, radhi Allahu anhu.

Era odată un om, care se numea Muhammad Ibnul Sirin; el vorbea cu mama lui ca și cum ar fi vorbit cu un prinț. Dacă i se adresa, era ca și cum s-ar fi rugat la Allah subhanahu wa ta'ala.

Până l-a văzut cineva și i-a întrebat pe ceilalți: „Ce are acest om? Care e durerea lui?” „Așa este el, așa vorbește cu mama lui.”, au spus oamenii. Înainte, dacă un om nu înțelegea ce au spus părinții, îi era rușine să îi întrebe din nou, pentru că nu a înțeles. Atât de mult îi respecta.

4. Să nu te uiți la ei tăios (cu o privire rea)

A privi fața părintelui tău este un act de adorare; dacă acea privire este rea, de batjocură, atunci acest lucru este haram! S-a scris în Cărțile de dinainte, că cei care nu și-au îndeplinit obligațiile față de ei, sunt cei care nu i-au ascultat și cei care i-au privit urât.

5. Să nu mergi în fața lor

Copilul trebuie să meargă lângă ei, sau în spatele lor, dar dacă, de exemplu, este întuneric și copiilor le e frică, pot merge în fața părinților.

Unui om i-a murit copilul și, după ce l-a îngropat, a spus: „O, Allah, îl iert pentru unele îndatoriri pe care nu și le-a îndeplinit; iartă-l și Tu pentru acestea.” A fost întrebat cum se comporta cu el și tatăl a spus: „Își făcea datoria, nu mergea cu mine niciodată - și el să fie în față - și nu a mers pe un acoperiș - și eu să fi fost sub el.”

6. Să nu mănânci înaintea lor

Copilul nu trebuie să întindă mâna înaintea părinților. Abu Huraira, radhi Allahu anhu, nu mânca cu mama lui, pentru ca nu cumva să ia ceva din mâncarea aceea, și părinții săi să poftască la ea.

7. Să nu îi deranjăm

Să nu îi deranjăm atunci când ei se odihnesc; să nu întârziem cu mâncarea (dacă îi servim). Era odată un om, care o spăla pe mama sa pe cap și o pieptăna și o pupa pe cap. Azi, însă, găsim femei cărora le e rușine să le slujească pe mamele lor.

8. Să nu îi superi

Rugăciunea părintelui pentru copiii săi este ascultată. A spus Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*:

«Sunt trei feluri de oameni, ale căror rugăciuni sunt ascultate: rugăciunea făcută de părinte pentru copilul său (indiferent dacă e de bine sau de rău), rugăciunea călătorului și rugăciunea celui nedreptățit.» (relatat de Bukhari și Mulsim, Sahih).

În unele relatări, apare și rugăciunea celui ce postește, până rupe postul. Ibn Yahia era dintre cei mai ascultători față de tatăl său și, odată, au fost închiși în temniță, împreună. Tatăl nu făcea abluțiunea pentru rugăciunea Fajr, de-cât cu apă caldă, iar atunci Ibn Yahia i--o încălzea; când l-a văzut gardianul, i--a interzis să mai încălzească apă. Atunci, el stătea treaz toată noaptea și ținea în mâna lui vasul cu apă, deasu-pra lumânării, până când aceasta se încălzea. Și a făcut acest lucru un timp,

până când gardianul a aflat și i-a luat lumânarea, lăsându-i fără lumină. Atunci, Ibn Yahia venea cu apă și ținea vasul lipit de corpul lui, toată noaptea, până când apa se încălzea puțin; și asta doar pentru ca tatăl lui să aibă apă, cum își dorea.

Aceasta este o imagine despre îndatoririle copilului față de părinți. O imagine unicat! Dacă părinții (sau unul dintre ei) se roagă împotriva copilului, acel om va fi mâhnit în această viață și în următoarea. Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a povestit companionilor povestea lui Juraij.

Povestea lui Juraij

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, relatează că el l-a auzit pe Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam*, spunând: «*Nimeni nu a vorbit în leagăn în afară de trei: Issa, fiul Mariei, iar al doilea, unul dintre însoțitorii lui Juraij.*»

Juraij a construit un templu și s-a închis acolo. Mama lui a venit la el pe când se ruga și a zis: «*Juraij!*» El a zis: «*Domnul meu, mama mea mă cheamă în vreme ce eu îmi fac rugăciunea.*» Și a continuat să se roage. Ea a plecat și s-a întors a doua zi, dar el se ruga iarăși și ea a zis: «*Juraij!*» Și el

a spus: «Doamne, mama mea mă strigă în vreme ce eu mă rog», dar a continuat să se roage și ea a plecat. Apoi, a treia zi ea a venit iarăși, însă el se ruga și ea a zis: «Juraij!» Și el a spus: «Doamne, mama mea mă cheamă, în vreme ce eu mă rog», dar a continuat cu rugăciunea și atunci, ea a zis: «Doamne, să nu-l lași să moară până ce nu vede care este soarta prostituatelor.»

Povestea lui Juraij și a meditației și rugăciunii sale s-a răspândit printre Bani Israil. Între ei era o prostituată de o frumusețe nemaîntâlnită. Ea a spus (oamenilor): «Dacă vreți, eu pot să-l ademenesc la păcat.» Apoi, ea a mers la el, dar el nici nu a băgat-o în seamă. Atunci ea s-a dus la un păstor care trăia în apropiere de templu și i s-a oferit lui, iar el s-a împreunat cu ea, astfel că aceasta a rămas gravidă și, după ce a născut un copil, ea a zis: «Acesta este copilul lui Juraij.» Atunci, oamenii au mers la el și i-au cerut să coboare, apoi au dărâmat templul și au început să-l bată.

El a întrebat ce se întâmplase. Ei au spus: «Ai păcătuț cu această prostituată și ea a zămislit un copil dintre coapsele tale.» El a zis: «Unde este copilul?» Ei l-au adus (copilul) și el a zis: «Lăsați-mă doar să-mi fac rugăciunea.» Atunci a făcut rugăciunea și, după ce a terminat, a venit la copil, l-a înghiontit în stomac și a zis: «O, băiatule, cine este tatăl tău?» El a zis: «Este cutare păstor.» Oamenii s-au întors către Juraij, l-au sărutat și l-au atins (cerând binecuvântarea) și au zis: «Suntem în stare să-ți clădim templul, din aur.» El a zis: «Nu, construiți-l doar din lut, așa cum a fost.» Și ei așa au făcut.

Apoi, era un copil care suga de la sânul mamei sale, când a venit o persoană îmbrăcată în veșminte frumoase, călare pe un animal. Mama pruncului a zis: «O, Allah, fă ca pruncul meu să fie ca și acesta.» El (copilul) s-a oprit din supt, s-a uitat către omul acela și a zis: «O, Allah, să nu mă faci ca și el.» Apoi s-a întors la sân și a început să sugă lapte de la mama sa. El (Abu Huraira, radhi Allahu anhu) a zis: «Mi s-a părut că îl văd pe Trimisul lui Allah povestind scena suptului, copilul ținându-și degetul în gură și sugându-l.»

Abu Huraira, radhi Allahu anhu, a relatat mai departe că Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a zis: «S-a întâmplat ca pe lângă ei să treacă o fată care fusese bătută și oamenii au zis: „Ai comis adulter și ai furat”; dar ea a zis: „Allah este de ajuns pentru mine și El este Cel mai bun Apărător al meu.”» Și mama pruncului a zis: «O, Allah, să nu-l faci pruncul meu ca și ea.»

Apoi, între ei a început o discuție. Ea a zis: «O, tu, cel cu părul ras, o persoană arătoasă a trecut pe lângă noi și eu am zis: „O, Allah, fie ca pruncul meu să fie ca el”, dar tu ai zis: „O, Allah, să nu mă faci ca el.”»

Pe urmă, am trecut pe lângă o fată pe care oamenii o băteau și spuneau: „Ai preacurvit și ai furat” și eu am zis: „O, Allah, să nu-mi faci pruncul ca și ea”; iar tu ai zis: „O, Allah, să mă faci ca și ea.”» La care, el a zis: «Persoana aceea era un asupritor și eu am zis: „O, Allah, să nu mă faci ca el”; și ei au spus despre fată: „Ai preacurvit”, când, de fapt, nu era adevărat; și au spus despre ea: „Ai furat”, când, de fapt, ea nu furase; de aceea am zis: „O, Allah, să mă faci ca și ea.”» (relatat de Muslim și Bukhari, Sahih)

9. Călătoria copilului să nu se facă decât cu voia părinților

Despărțirea de un copil cauza- ză unui părinte multă suferință. El trebuie să le ceară permisiunea, înainte de a pleca într-o călătorie, înainte de a se depărta de ei.

«Un om a venit la Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam*, să ceară permisiunea sa pentru a participa la Jihad. Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, l-a întrebat: „Părinți tăi trăiesc?” El a răspuns: „Da.” Atunci Profetul a răspuns: „Mergi și luptă pentru ei.” (adică să rămână acasă, să îi îngrijească)» (relatat de Muslim și Bukhari)

10. Du'a după moarte

Chiar și după moartea părinților, copiii trebuie să se roage pentru ei, deoarece aceste rugăciuni vor fi scrise în cartea lor. În Coran este o rugă pentru părinți; Allah *subhanahu wa ta'ala* să aibă grijă de ei, așa cum ei au avut grijă de copilul lor, atunci când era mic:

„Și din îndurare coboară pentru ei aripa smereniei și îndurării și spune:

„Doamne, fii îndurător cu ei, căci ei m-au crescut [când am fost] mic!”» (Surah Al-Israa, 17:24)

A venit un om la Profet, *salla Allah aleihi wa sallam* și l-a întrebat: «A mai rămas ceva ce trebuie să facem, după moartea părinților?» Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, a răspuns: «Să te rogi pentru ei (*du'a*), să ții legăturile de rudenie cu cei cu care ei erau în legătură.» A spus Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*: «Cea mai măreață datorie este să păstrezi legăturile de rudenie ale părinților tăi!» (relatat de Bukhari, Sahih)

Ibn Dinar, *radhi Allahu anhu*, relatează că un arab al deșertului l-a întâlnit pe 'Abdullah ibn 'Umar, *radhi Allahu anhu*, în drum spre Mekka. 'Abdullah, *radhi Allahu anhu*, l-a salutat și l-a urcat pe măgarul pe care călărise el și i-a dăruit turbanul ce-l avea pe cap. Ibn Dinar, *radhi Allahu anhu*, a relatat (mai departe): «Noi am zis: „Allah să te binecuvânteze, aceștia sunt arabi ai deșertului și se mulțumesc chiar și cu puține (lucruri).” 'Abdullah, *radhi Allahu anhu*, a zis: «Tatăl său a fost iubit mult de către 'Umar ibn Khattab, *radhi Allahu anhu*, și l-am auzit pe Trimisul lui Allah, *salla*

Allah aleihi wa sallam, spunând: „Cea mai plăcută dovadă de bunătate din partea unui fiu este să-i trateze cu blândețe pe cei iubiți de tatăl său.”» (relatat de Muslim)

Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, a vizitat mormântul mamei sale și s-a întors de acolo, cu ochii înlăcrimați. „*Ce s-a întâmplat?*”, l-a întrebat Omar, *radhi Allahu anhu*. „*Acolo este mormântul mamei mele. I-am cerut voie Stăpânului meu s-o vizitez și mi-a dat voie; și i-am cerut permisiunea să mă rog, să mă căiesc și nu mi-a dat voie.*”, a spus Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*. Și a spus Omar, *radhi Allahu anhu*: „*Nu l-am mai văzut pe Profet plângând așa, niciodată.*” Și Allah *subhanahu wa ta'ala* a pogorât versetul:

„Nu se cade, ca Profetul și cei care cred, să ceară iertare pentru poli-teiști, chiar dacă ei sunt rude, după ce li s-a arătat limpede că ei sunt oaspeții Iadului.” (Surah At-Tawba, 9:113)

11. Să nu îi înjure! Direct sau indirect!

'Abdullah ibn 'Amr ibn al-'As, *radhi Allahu anhu*, a relatat că Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam*, a zis: «*Printre păcatele mari se numără: Să asociezi pe cineva lui Allah, nesupunerea față de părinți, crima și jurământul strâmb.*» (relatat de Bukhari)

O altă versiune este: «Un țăran a venit la Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa sallam*, și a întrebat: „*Trimis al lui Allah, care sunt păcatele mari?*” El a răspuns: „*Să aduci asociați lui Allah.*” Omul a întrebat: „*Altceva?*” Trimisul lui Allah, *salla Allah aleihi wa*

sallam, a răspuns: „*Al-Yamin ul-Gamus (jurământul strâmb).*” El a întrebat: „*Ce vrea să însemne asta?*” Trimisul lui Allah a răspuns: „*Să juri mincinos, pentru a fura averea unui credincios.*”»

Chiar dacă un om face păcate, nu trebuie să înjurăm divinitățile lor, sau pe ei, pentru că știm că, dacă îi înjurăm, și ei Îl vor înjura pe Allah *subhanahu wa ta'ala*.

„Nu-i ocărăți pe aceia care sunt invocați afară de Allah, ca să nu-L ocărăască ei pe Allah, întru dușmănie și nepricepere! Astfel am împodobit Noi [în ochii] fiecărei comunități făptuirea sa. Apoi, la Domnul lor va fi întoarcerea lor și El le va vesti despre ceea ce au făcut ei.” (Surah Al-'An-'Am, 6:108)

12. Să nu îi chemăm pe nume; trebuie să le spunem mamă și tată

Așa cum a făcut Ibrahim, *aleihi sallam*, în Coran; tatăl lui i-a vorbit urât și l-a alungat și cu toate astea, el îi spunea: „*O, tată al meu...*” Și când a obosit, a spus: „*Pacea fie asupra ta, o să cer iertare pentru tine, la Allah.*” Și a continuat să ceară iertare, până ce Allah *subhanahu wa ta'ala* i-a interzis să mai facă acest lucru.

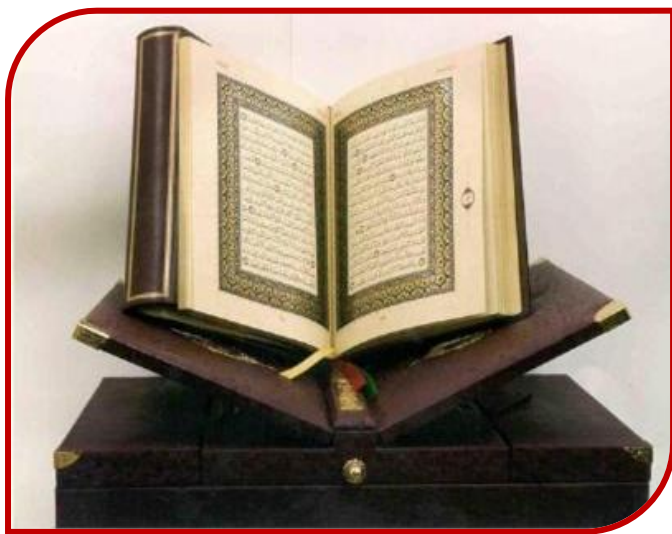
„Cererea de iertare a lui Avraam pentru tatăl său nu a fost decât din pricina unei făgăduințe pe care i-a făcut-o. Dar când i-a devenit limpede că el este vrăjmaș al lui Allah, atunci s-a dezlegat de el. Avraam era milos și blând.” (Surah At-Tawba, 9:114)

Allahu Allam

Tăfsirul lui Al-Mu'awwidhatayn Surah Al-Falaq (113) și Surah An-Nas (114) - revelate în Medina -

~ Tradus din Tăfsir Ibn Katheer,
rahimahullah ta'ala, de Umm Omar ~

Opinia lui Ibn Mas'ud, cu privire la Al-Mu'awwidhatayn

Imamul Ahmad înregistrează de la Zirr bin Hubaysh că Ubayy bin Ka'b i-a spus că Ibn Mas'ud nu a înregistrat Al-Mu'awwidhatayn în Mushaful său (copie a Coranului). Ubayy a spus: „Mărturisesc că Trimisul lui Allah m-a informat că Jibril i-a zis: «Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor”» (Surah Al-Falaq, 113:1). Apoi, el a recitat-o. Și Jibril i-a zis lui: «Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor”» (Surah An-Nas, 114:1) Apoi el a recitat-o. De aceea, noi spunem ceea ce Profetul a recitat.”

Virtuțile surelor Al-Falaq și An-Nas

În Sahihul său, Muslim înregistrează, cu permisiunea lui 'Uqbah bin 'Amir, că Mesagerul lui Allah, sallā Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Nu vedeți că au existat versete revelate mie în seara asta, cum nu au fost văzute până acum? Ele sunt: «Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor”» (Surah Al-Falaq, 113:1) și «Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor”» (Surah An-Nas, 114:1).”

Acest hadith a fost înregistrat de către Ahmad, Tirmidhi și Nasa'i. Tirmidhi a zis „*Hasan Sahih*”.

O altă relatare

Imamul Ahmad înregistrează de la 'Uqbah bin 'Amir, radhi Allahu anhu, că el a spus: «În timp ce am fost lide-
rul Mesagerului lui Allah, de-a lungul uneia dintre aceste călătorii, a spus el: „O, 'Uqbah! Nu vei călători/călări.” Mi-era teamă că acesta ar putea fi considerat un act de nesupunere. Apoi, Mesagerul lui Allah a luat-o în jos și am mers, pentru o perioadă de timp. Apoi a plecat. Atunci, el a spus: „O, 'Uqbah! Ar trebui să vă învăț două sure, care sunt două dintre cele mai bune sure, pe care oamenii le recită.” Am spus:

„Bineînțeles, o, Mesager al lui Allah.”
Apoi, el m-a învățat să recit: «Spune:
„Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatu-
lui zorilor”» (Surah Al-Falaq, 113:1)
și «Spune: „Eu caut adăpost la Domnul
oamenilor”» (Surah An-Nas, 114:1)

Apoi s-a făcut chemarea la ru-
găciune, pentru a începe rugăciunea, și
Trimisul lui Allah a mers înainte (pen-
tru a conduce oamenii) și le-a recitat
lor în rugăciune. După aceea, el a tre-
cut pe lângă mine și a spus: „Ce crezi,
o, 'Uqbah! Recită aceste două sure ori
de câte ori te duci la culcare și ori de
câte ori te trezești.”»

Nasa'i și Abu Dawud, ambii
înregistrează acest hadith.

O altă relatare

«Adevărat, oamenii nu caută
protecție cu altceva asemănător, ca a-
ceste două: «Spune: „Eu caut adăpost
la Stăpânul revărsatului zorilor”»
(Surah Al-Falaq, 113:1) și «Spune: „Eu
caut adăpost la Domnul oamenilor”»
(Surah An-Nas, 114:1).»

O altă relatare

Nasa'i înregistrează că 'Uqbah bin
'Amir, radhi Allahu anhu, a spus:
«Mergeam cu Mesagerul lui Allah,
atunci când a spus el: „O, 'Uqbah! Spu-
ne!” I-am răspuns: „Ce ar trebui să
spun?” Apoi, el a fost tăcut și nu mi-a
răspuns. Apoi, el a spus: „Spune!” I-
am răspuns: „Ce ar trebui să spun, o,
Mesager al lui Allah?” El a zis: «Spune:
„Eu caut adăpost la Stăpânul revărsa-
tului zorilor”»

Apoi am recitat, până când am
ajuns la sfârșitul versetului. Apoi, el a
spus: „Spune!” I-am răspuns: „Ce ar
trebui să spun, o, Mesager al lui

Allah?” El a zis: «Spune: „Eu caut
adăpost la Domnul oamenilor”»

Apoi, am recitat, până când am
ajuns la sfârșitul versetului. Apoi,
Mesagerul lui Allah a spus: „Nici o
persoana nu se roagă cu altceva decât
cu aceasta și nici o persoană nu caută
refugiu cu altceva decât cu aceasta.”»

Alte hadithuri

Nasa'i relatează că Ibn 'Abis Al-
Juhani, radhi Allahu anhu, a spus că
Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, i-
a spus lui:

«O, Ibn 'Abis! Ar trebui să te in-
formez de cel mai bun lucru pe care,
cei care caută protecție, îl spun pentru
a obține protecție.» El a răspuns: «De-
sigur, o, Mesager al lui Allah!» Profetul
a spus: «Spune: „Eu caut adăpost la
Stăpânul revărsatului zorilor”» și «Spu-
ne: „Eu caut adăpost la Domnul oame-
nilor”» Aceste două sure (sunt cele mai
bune pentru protecție).»

Imam Malik înregistrează de la
Aisha, radhi Allahu anha, că ori de câte
ori Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi
wa sallam, suferea de o boală, el recita
Mu'awwidhatayn peste el însuși și sufla
(peste el însuși). Apoi, în cazul în care
durerile lui deveneau severe, Aisha,
radhi Allahu anha, a spus că ea recita

Mu'awwidhatayn peste el și lua mâna lui și îl ștergea, implorând binecuvântare din aceste sure. Bukhari, Abu Dawud, Nasa'i și Ibn Majah, toți înregistrează acest hadith.

A fost relatat de la Abu Sa'id, radhi Allahu anhu, faptul că Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, folosea aceste sure pentru a căuta protecție împotriva răului și a deochiului oamenilor. Dar, atunci când Mu'awwidhatayn au fost descoperite (revelate), el le-a folosit (pentru protecție) și a abandonat toate celelalte, în afară de ele.

Tirmidhi, Nasa'i și Ibn Majah au înregistrat aceasta. Tirmidhi a spus: „Acest hadith este Hasan Sahih.” Ibn Abi Hatim relatează că Jabir a spus: „Al-Falaq este dimineața.” Al-'Awfi relatează de la Ibn 'Abbas: „Al-Falaq este dimineața/răsăritul zorilor.”

Același lucru a fost relatat de la Mujahid, Sa'id bin Jubayr, 'Abdullah bin Muhammad bin 'Aqil, Al-Hasan, Qatadah, Muhammad bin Ka'b Al-Qurazi și Ibn Zayd. Malik a relatat, de asemenea, o declarație similară, de la Zayd bin Aslam. Al-Qurazi, Ibn Zayd și Ibn Jarir, toți au spus: „Acest lucru este că Allah a spus: „El face să se ivească

zorile și a statornicit noaptea pentru odihnă și Soarele și Luna pentru socotirea [timpului]. Aceasta este hotărârea și rânduiala Celui Puternic [și] Atoateștiutor [Al-'Aziz, Al-'Alim].” (Surah Al-'An'Am, 6:96). Allah a spus: „Împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat”. Acesta înseamnă toate lucrurile create din rău.” Thabit Al-Bunani și Al-Hasan Al-Basri, ambii au spus: „Iadul, Iblis și descendenții săi, dintre care ceea ce El (Allah) a creat. „Și împotriva răului întunericului care se așterne”.

Mujahid a spus: „Întunericul (Ghasiq) este noaptea, atunci când este asfințit; „Waqab” se referă la apus de soare.” (relatat de Bukhari)

Ibn Abi Najih, de asemenea, a raportat o relatare similară de la Mujahid. Aceleași relatări au fost spuse și de Ibn 'Abbas, Muhammad bin Ka'b Al-Qurazi, Ad-Dahhak, Khusayf, Al-Hasan și Qatadah. Ei au spus: „Într-adevăr, este noapte când progresează cu întunericul său (între rugăciunea Asr și Maghrib).” Az-Zuhri a spus: „Și împotriva răului întunericului care se așterne”. Acesta înseamnă când Soarele apune.” Abu Al-Muhazzim relatează de la Abu Huraira, radhi Allahu anhu: „«Și împotriva răului întunericului care se așterne». Acest lucru înseamnă stelele.” Ibn Zayd a spus: „Arabii obișnuiau să spună: «'Al-Ghasiq este declinația (de poziție) a corpului ceresc (Soare-lui). Numărul celor care au fost bolnavi și loviți de ciumă ar crește - ori de câte ori s-ar epuiza, și numărul lor s-ar reduce - ori de câte ori aceasta ar crește.» Ibn Jarir a spus: «Alții au spus că este Luna.»”

Sprijinul pentru cei care dețin această poziție (ceea ce înseamnă Luna) este o relatare pe care Imamul Ahmad o înregistrează de la Al-Harith

bin Abi Salamah. El a zis că Aisha, radhi Allahu anha, a spus: «Mesagerul lui Allah m-a luat de mână și mi-a arătat luna, atunci când a crescut, și el a zis: „*Caută refugiu la Allah, de la relele Ghasiq, atunci când se face întuneric.*”» Tirmidhi și Nasa'i, ambii înregistrează acest hadith, în cărțile lor de Tăfsir și în Sunnah. Allah subhanahu wa ta'ala a spus:

„Și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri.”

Mujahid, 'Ikrimah, Al-Hasan, Qatadah și Ad-Dahhak, toți au spus: „*Acest lucru înseamnă vrăjitoarele.*” Mujahid a zis: „În cazul în care practică vrăjile lor și suflă în noduri.” Într-un alt hadith s-a raportat că Îngerul Jibril, aleihi sallam, a venit la Profet, salla Allah aleihi wa sallam și a spus:

„Suferi de vreo afecțiune, boală, o, Mohammed?” Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a răspuns: „Da.” Apoi, Îngerul Jibril, aleihi sallam, i-a spus: „În numele lui Allah, voi recita rugăciunea (Ruqyah) peste tine, iar de fiecare boală care vă aduce prejudicii, de relele fiecărei persoane invidioase, care deochiază, fie ca Allah să te vindece.”

Discuția Profetului, salla Allah aleihi wa sallam, despre farmece

În Cartea de Medicină a Sahihului, Bukhari relatează că Aisha, radhi Allahu anha, a spus:

«Mesagerul lui Allah era să fie fermecat, până când el ar fi crezut că a avut relații cu nevestele lui, dar el nu a avut relații cu ele. Sufyan a spus: „*Aceasta este cea mai rea formă de magie, atunci când ea ajunge în acest stadiu.*”»

Așa că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

«O, Aisha! Știți ce mi-a răspuns Allah, referitor la ceea ce L-am întrebat despre: Doi oameni ce au venit la mine: unul dintre ei a stat la capul meu și celălalt a stat la picioarele mele? Primul care stătea la capul meu îi zicea celuilalt: „*Ce este în neregulă cu acest om?*” Celălalt îi răspunse: „*El este fermecat.*” Primul dintre ei a spus: „*Cine l-a fermecat?*” Celălalt răspunse: „*Labid bin A'sam. El este un om din tribul lui Banu Zurayq, care este un aliat al evreilor și un ipocrit.*” Primul din ei a întrebat: „*Cu ce (l-a vrăjit)?*” Celălalt răspunse: „*Cu un pieptene și cu părul din pieptene.*” Primul din ei întreabă: „*Unde (este pieptenele)?*” Celălalt răspunse: „*În scoarța uscată a unui palmier, unde sunt curmalii, sub o piatră, într-un izvor așa-numit Dharwan.*”

Aisha a spus: „*Deci, el a mers la fântână, pentru a-l îndepărta (pieptenele cu părul).*” Apoi, el a zis: „*Este bine că am văzut acest lucru. Era ca și cum apa ar fi henna (culoarea ei roșie), îmbibată în el, și palmierii săi au fost ca și capetele de draci.*” Deci, el a scos farmecele. Apoi a spus Aisha: „*Nu veți face acest lucru public.*” El (Profetul) a răspuns: „*Allah m-a vindecat și*

nu îmi place să se răspândească (vestea) despre răutatea oamenilor.”»

Acestea sunt cele trei atribute, dintre atributele lui Allah, Atotputernicul și Mărețul. Ele sunt: stăpânirea, suveranitatea și divinitatea. Astfel, El, subhanahu wa ta'ala, este Domnul tuturor lucrurilor, Regele de pretutindeni și Dumnezeuul tuturor. Toate sunt create de El, deținute de El și servite Lui. De aceea, El, subhanahu wa ta'ala, poruncește oricui, care încearcă să se refugieze în protecția Celui care are aceste atribute, de acel rău (al Șeitanului, audhu billahi minhu) care vine de dincolo. Bârfa este diavolul, care este atribuit omului.

Într-adevăr, nu există nimeni dintre copiii lui Adam, aleihi sallam, fără ca să aibă o companie care să nu înfrumusețeze faptele rele. Acest rău va merge la oricine, fără să prețuiască nimic, pentru a-l deruta pe om. Singura persoană care este în siguranță este acela pe care Allah subhanahu wa ta'ala îl protejează. Se confirmă în Sahih că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a spus:

„Nu este nici măcar unul singur dintre voi, căruia să nu-i fi fost atribuit un tovarăș (Șeitan).” Ei (companionii) au spus: *„Ce e cu tine, o, Mesager a lui Allah?”* El a răspuns: *„Da. Oricum, Allah m-a ajutat împotriva lui (diavolului) și el a acceptat Islamul. Astfel, el doar comandă să fac bine.”»*

De asemenea, este confirmat în cele două Sahih, de la Anas, care relatează o istorisire despre Safiyyah, când ea a fost să îl viziteze pe Profet, salla Allah aleihi wa sallam, în timp ce își efectua I'tikaf (izolarea), iar el a ieșit cu ea în timpul nopții, să o conducă înapoi la casa ei.

Doi oameni din Ansar s-au întâlnit cu el (pe drum). Când l-au văzut pe Profet, au început să meargă iute. Mesagerul lui Allah a spus: *„Încetinește! Aceasta este Safiyyah bint Huyay!”* Ei au spus: *„Slavă lui Allah, o, Mesager a lui Allah!”* El a spus: *„Adevărat, Șeitan aleargă printre fiii lui Adam, așa cum sângele curge în vene. Și într-adevăr, mă tem că el ar putea arunca cu ceva în inimile voastre - sau el a spus - păcat.”*

Sa'id bin Jubayr relatează că Ibn 'Abbas a spus, cu privire la declarația lui Allah, despre șoapta (Al-Waswas) care se retrage:

„Diavolul care este bondoc (coțat) asupra inimii fiului lui Adam. Deci, atunci când el devine absent și nepăsător, el șoptește. Apoi, când el își amintește de Allah, se retrage.”

Mujahid și Qatadah de asemenea, au spus acestea. Al-Mu'tamir bin Sulayman a raportat că tatăl său a spus:

„Mi-a fost menționat că Șeitan este Șoapta. El suflă în inima fiului lui Adam, atunci când el este trist și atunci când el este fericit. Dar când el (omul) își amintește de Allah, Șeitan se retrage.” Al-'Awfi relatează de la Ibn Abbas.

Șoapta

„El este Șeitan. El șoptește, și atunci când el este supus, el se retrage.” În ceea ce privește pe Allah subhanahu wa ta'ala, spune:

„Care șoptește în piepturile oamenilor.”

Aceasta este specific pentru descendenții lui Adam, aleihi sallam, cum se poate observa, sau este în general, incluzând atât omenirea cât și djinnii? Există două puncte de vedere,

cu privire la aceasta. Acest lucru se întâmplă pentru că ei (djinnii) sunt, de asemenea, incluși în utilizarea cuvântului An-Nas (Oamenii), în majoritatea cazurilor. Ibn Jarir a spus: „Fraza „Rija-lun min Al-Jinn” (omul din djinni) a fost utilizată cu referire la ei, deci nu este ciudat pentru cuvântul An-Nas să se aplice și lor, de asemenea.”

Apoi, Allah subhanahu wa ta'ala explică acest lucru prin a spune: „Dintre djinni și oameni”. Aceasta este în susținerea a două ipoteze. De asemenea, Allah subhanahu wa ta'ala a spus: „Dintre djinni și oameni” e o explicație din care reiese faptul că în piepturilor oamenilor este șoptirea de la Șeitan, audhu billahi minhu, și djinnii oamenilor. Aceasta este similară lui Allah subhana wa ta'ala, spunând:

„Astfel am făcut Noi pentru fiecare profet dușmani - șeitani, dintre oameni și djinni, care să se ispitească

unii pe alții cu vorbe împodobite, în chip înșelător. Însă dacă Domnul tău ar fi voit, ei nu ar fi putut să o facă. Deci părăsește-i pe ei laolaltă cu ceea ce născocesc ei!” (Surah Al-'An'Am, 6:112)

Imam Ahmad relatează că Ibn 'Abbas a spus:

«Un om a venit la Profet, salla Allah aleihi wa sallam și a zis: „O, Mesager al lui Allah! Uneori, îmi spun lucruri mie însumi, că mi-ar cădea mai degrabă cerul, decât aș spune (cu voce tare).” Profetul a spus: „Allah este Cel mai Mare! Allah este Cel mai Mare! Toată lauda se datorează lui Allah, care a trimis complotul lui Șeitan în spate, ca o șoptă.”»

Abu Dawud și Nasa'i de asemenea, înregistrează acest hadith.

Allahu Allam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Surah Al-Falaq
(Mekkană [20]; 5 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune: „Eu caut adăpost la Stăpânul revărsatului zorilor
2. Împotriva răului [venind] de la ceea ce El a creat
3. Și împotriva răului întunericului care se așterne
4. Și împotriva răului vrăjitoarelor care suflă în noduri
5. Și împotriva răului pizmuitorului, când pizmuiește.”

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Surah An-Nas
(Mekkană [21]; 6 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv,
Îndurător

1. Spune: „Eu caut adăpost la Domnul oamenilor,
2. Stăpânul oamenilor,
3. Dumnezeuul oamenilor
4. Împotriva răului ademenitorului fugar
5. Care șoptește în piepturile oamenilor,
6. Dintre djinni și oameni.”

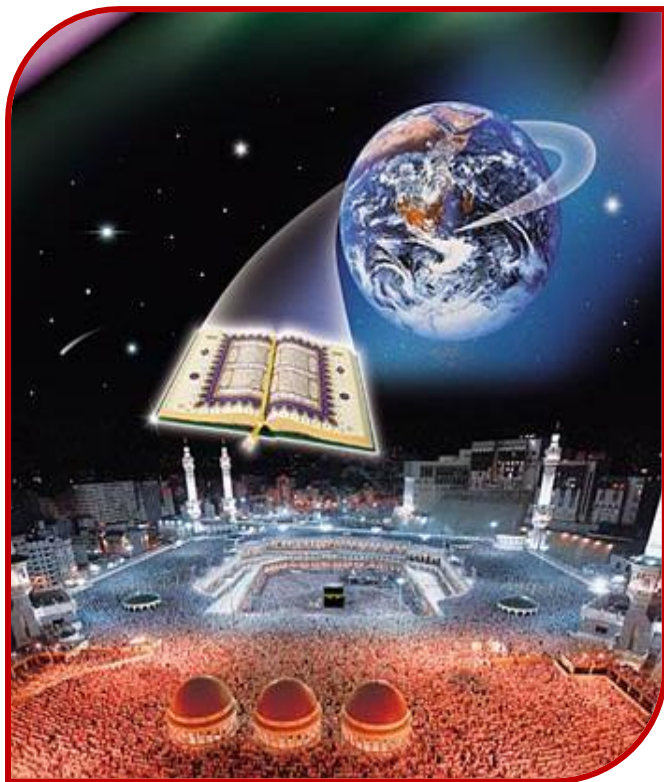

Ce este Coranul

~ de Gabriela Gharabli~

**Sursă: Traducerea sensurilor
Coranului cel Sfânt**

... Continuare din numărul precedent

Previziuni științifice, miraculoase în Coran

Credința cea dreaptă față de Allah Preaînaltul, care a călăuzit omul prin intermediul Trimisilor, aleihum sallam, nu se înfăptuiește decât odată cu încrederea oamenilor în Trimși, aleihum sallam, și în adevărul mesajului lui Allah Preaînaltul. Dacă Allah subhanahu wa ta'ala ne-ar fi creat această încredere, nu ar fi existat adepți. Încrederea se realizează atunci când Trimși, aleihum sallam, aduc oameni-

lor dovada (semn) și demonstrează adevărul din mesajul său. Allah subhanahu wa ta'ala spune:

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [Qawiyy, 'Aziz].” (Surah Al-Hadid, 57:25)

Înainte de Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, dovezile s-au potrivit cu misiunea fiecărui Trimis, aleihi sallam, și cu timpul fiecărui mesaj. Allah Preaînaltul a spus:

„Și cei care nu cred zic: „De ce nu i s-a trimis lui un semn de la Domnul lui?” Dar tu ești numai un prevenitor și fiecare neam are un călăuzitor.” (Surah Ar-Ra'd, 13:7)

Minunile anterioare Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, s-au caracterizat prin faptul că ele au fost perceptibile și se arătau neamurilor din timpul respectiv. Allah Preaînaltul a trimis Mesageri cu noi minuni, prin intermediul cărora îndrepta religia, minunile repetându-se la diferi-

te intervale de timp. Allah Preaînaltul a încheiat șirul mesagerilor, odată cu trimiterea mesajului Profetului Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, dăruindu-i o minune veșnică până în Ziua de Apoi, aceasta fiind Coranul. Allah *subhanahu wa ta'ala* a grăit:

«Spune: „Cine este cu cea mai mare mărturie?” Spune: „Allah! El este Martor între mine și între voi și mie mi-a fost revelat acest Coran, pentru ca să vă previn cu el pe voi și pe aceia la care va ajunge”. Și oare voi mărturișiți că alături de Allah mai sunt și alți dumnezei?! Spune: „Nu mărturisesc!” Spune: „Numai El [este un singur Dumnezeu] și eu nu recunosc asociații pe care Îi faceți voi [lui Allah]!”» (Surah Al 'An'am, 6:19)

Profetul Moise, *aleihi sallam*, a avut un toiag care s-a preschimbât într-un șarpe, cu voia lui Allah *subhana wa ta'ala* și avea o mână care se arăta albă, fără a suferi nici o vătămare, de asemenea tot cu voia lui Allah Preaînaltul. Issa, *aleihi sallam*, a înviat pe morți și i-a tămăduit pe orbi și pe leproși.

Previziuni miraculoase ale Coranului

1) Domeniul Oceanografiei

Coranul menționează una din legile referitoare la apă. Allah Preaînaltul a grăit:

„El este Cel care a lăsat să curgă liber cele două mări - aceasta plăcută și dulce și aceasta sărată și amară - și a făcut între ele un perete și un baraj de netrecut.” (Surah Al-Furqan, 25:53)

Coranul vorbește despre două fenomene naturale. Primul constă în neamestecarea fluviului cu apa mării, atunci când cele două se întâlnesc, păstrând că o stavilă le separă, astfel încât apa dulce rămâne într-o parte, iar apa sărată în cealaltă parte.

Această lege, a acestui fenomen natural, a fost descoperită foarte recent. Există un alt verset care spune:

„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească, ~ Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.” (Surah Ar-Rahman, 55:19-20)

Cât despre acest al doilea fenomen, Allah Preaînaltul a grăit:

„El a slobozit cele două mări ca să se întâlnească.” (Surah Ar-Rahman, 55:19)

Ar fi fost de așteptat ca, atunci când cele două mări se întâlnesc, apele lor să se amestece. Dar Coranul ne previne să nu ne gândim că se va întâmpla așa ceva:

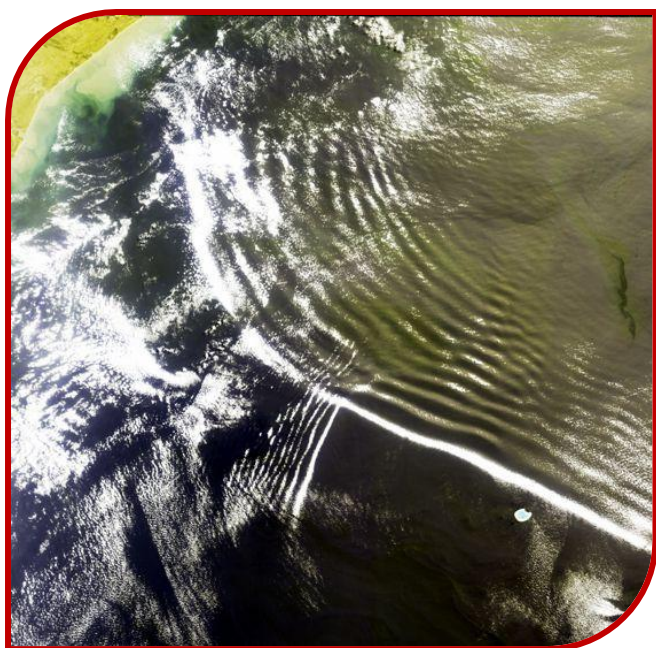
„Dar între ele este o stavilă pe care ele nu o pot trece.” (Surah Ar-Rahman, 55:20)

Când aceste două versete Coranice i-au fost înfățișate, căpitanul Jacques Cousteau (unul din cei mai vestiți oceanografi francezi) a zis: „Da-

că acest lucru este pomenit în Coran, mărturisesc că Mohammed este Trimisul lui Allah.”

2) Referitoare la întunecimile din mările adânci

Allah subhanahu wa ta'ala le dă o pildă acelor care nu cred și se zbat în această lume, fără țință, asemenea întunericurilor mărilor adânci.

Allah Preaînaltul spune:

„Sau [ele sunt] ca întunecimile dintr-o mare adâncă, fără fund, pe care o învăluie valurile, iar peste ele alte valuri și deasupra lor norii. Întunecimi unele deasupra altora. Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nici o lumină.” (Surah An-Nur, 24:40)

Știința despre lumină în mediul marin este recentă, după anul 1934. Când lumina coboară în zonele adânci ale mărilor, ea este împiedicată de norii denși, proveniți din evaporare, care absorb o parte a ei. După aceea, întâlnește fața ondulată a mării, care reflectă o parte din ea, apoi urmează apa

mării, care începe să absoarbă treptat cele șapte culori ale spectrului solar: prima culoare absorbită este cea roșie, în primii metri de la suprafața mării, ceea ce are ca rezultat întunericul culorii roșii; după aceea se formează întunericul culorii portocalii, apoi al culorilor galben, verde, albastru, indigo și violet. Astfel apare întuneric după întuneric, până ce dispare lumina și vizibilitatea, la adâncimi de aproximativ o mie de metri. Allah subhana wa ta'ala a creat peștii care trăiesc în această adâncime orbi.

Așadar, avem primul întuneric - întunericul norilor, al doilea întuneric - întunericul valurilor de la suprafață și al treilea întuneric - întunericul culorilor. Avem apoi marea de suprafață și marea adâncă, separate de ceea ce se numește valul interior. Acest fenomen a fost descoperit de oceanograful scandinav, în 1900.

Allah Preaînaltul a dat acest lucru drept pildă necredincioșilor și spune într-un singur verset „*ca întunecimile dintr-o mare adâncă*”, adică nu din orice mare, ci numai dintr-o mare adâncă, pe care o „*învăluie valurile*”, adică valul interior și care este partea superioară a mării adânci și fundul mării de suprafață, „*iar peste ele alte valuri*”, adică valurile de suprafață ale mării, „*și deasupra lor norii*”, care împiedică o parte din lumina soarelui să ajungă la suprafața apei.

Ele sunt „*întunecimi unele deasupra altora*”, încât „Dacă [cineva] scoate mâna, aproape că nici nu o vede. Iar acela căruia Allah nu-i dă lumină nu va avea nici o lumină.” (Surah An-Nur, 24:40)

3) Referitoare la focurile din fundul mărilor și oceanelor

Chestiunea focului care iese din fundul mărilor este un domeniu încă puțin studiat de știința modernă. Aceste focuri ies din Oceanul Pacific, apoi se întind la sud de Australia, intrând în Oceanul Indian, ocolind Africa prin partea de sud, îndreptându-se spre Oceanul Atlantic și către polul Oceanului Arctic, de Nord. Acestea sunt suprafețe pe fundul oceanelor în care apar focuri care, uneori, ies la suprafața apei. Înainte de aceasta, omul nu-și putea imagina întâlnirea dintre apă și foc. Această realitate este menționată în mai multe locuri, în Sfântul Coran.

Allah subhanahu wa ta'ala a jurat pe aceste lucruri, că pedeapsa Lui se va abate asupra necredincioșilor și a grăit:

„Pe At-Tur! ~ Și pe Cartea scrisă ~ Pe un pergament întins! ~ Și pe Casa cea locuită ~ Și pe bolta cea înaltă! ~ Și pe marea cea aprinsă! ~

Osânda Domnului tău va veni! ~ Ni-meni nu o va putea împiedica,” (Surah At-Tur, 52:1-8)

Allah Preaînaltul jură aici pe Tur - muntele lui Moise, aleihi sallam, din Sinai -, pe Tablele păstrate, pe Casa cea locuită din al șaptelea Cer, pe bolta cea ridicată și, după aceea, pe marea cea aprinsă. Expresia „cea aprinsă”, în limba arabă, înseamnă „care arde”. Și pentru a lămuri acest lucru, Allah Preaînaltul spune despre necredincioși că în Ziua de Apoi:

„În apa clocotită și apoi vor arde în Foc.” (Surah Ghafir, 40:72), adică vor fi mistuiți de foc.

Așadar, marea cea aprinsă este aici o mare care arde, fiind expusă focului. Dar unde este ea? Acest lucru a fost descoperit recent de știință, fiind vorba de fundul mărilor. Deci, este vorba despre o realitate, care a fost necunoscută oamenilor și care ni s-a dezvăluit recent. Sunt versetele care vorbesc, de asemenea, despre Rai și despre Focul pe care-l vom vedea în Ziua de Apoi, când necredincioșii se vor căi pentru că și-au irosit viața lor, iar dreptcredincioșii se vor bucura și vor striga pe oamenii din foc, cum a grăit Allah subhanahu wa ta'ala:

«Și vor striga atunci oaspeții Raiului către oaspeții Iadului: „Noi am găsit cu adevărat ceea ce Domnul nostru ne-a făgăduit! Dar voi ați găsit cu adevărat ceea ce Domnul vostru v-a făgăduit?” Vor răspunde ei: „Da!”. Însă un crainic va vesti printre ei: „Blestemul lui Allah se abate asupra nelegiuitorilor,”» (Surah Al-'A'raf, 7:44)

Și vor spune așa cum spunem noi acum că l-am văzut. Timpul acestor profeții este acum, iar vremea profețiilor despre Ziua Învierii va fi mâine.

„Fiecare profeție are un timp al său și [în curând] le veți cunoaște.”

(Surah Al-'An'am, 6:67)

În ziua aceea, vor zice necredincioșii, așa cum a grăit Allah subhana wa ta'ala despre ei:

«Și de i-ai vedea tu pe nelegiuiți atunci cu capetele plecate înaintea Domnului lor, zicând: „Doamne, noi am văzut și am auzit. Lasă-ne pe noi să ne întoarcem, ca să săvârșim fapte bune, căci noi credem acum cu tărie!”»

(Surah As-Sajda, 32:12)

Dar li se va răspunde lor: „*Dar ce ați făcut voi mai înainte? Nu v-au venit vouă Trimisi? Nu v-au venit vouă dovezile? Nu v-am oferit vouă o șansă care v-a fost deajuns? Nu aveți nici o scuză!*” Și Allah Preaînaltul a grăit:

«Și ei vor striga acolo: „Doamne, scoate-ne pe noi, căci noi vom săvârși fapte bune, nu așa precum am făcut!” „Dar oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de viață lungă pentru că cel care a vrut să chibzuiască să poată chibzui? Și a venit la voi Prevenitorul. Deci gustați [pedeapsa voastră]! Iar pentru cei nelegiuiți nu este ajutor!”»

(Surah Fatir, 35:37)

4) Referitoare la apă, plante, biosferă și munții care s-au ivit din pământ

Profesorul Frank Brice, consilierul fostului președinte american Carter, pentru problemele științei, vorbește în cartea sa, „Pământul”, considerată o sursă bibliografică importantă în numeroase Universități, despre faptul că pământul a fost și este o incandescență vulcanică fierbinte, iar vulcanii ies la suprafață sub formă de lavă, aruncată din interiorul pământului la înălțime.

Toți munții primari de pe pământ sunt munți de origine vulcanică.

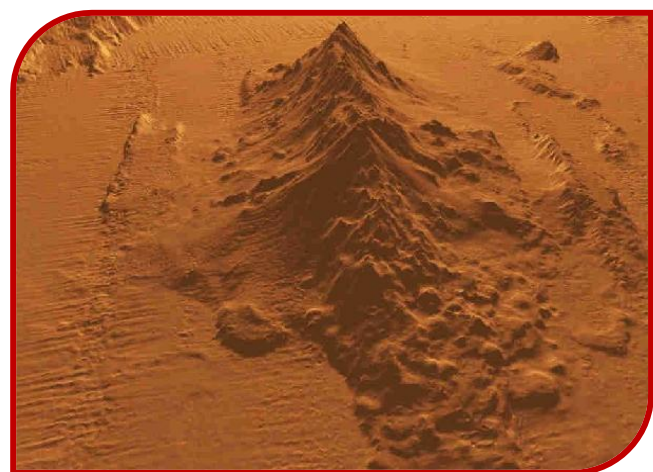
De asemenea, apa a ieșit tot din interiorul pământului. Savanții s-au pronunțat abia la mijlocul acestui veac în legătură cu faptul că apele oceanelor și mărilor au ieșit din interiorul pământului, ca și bioxidul de carbon, necesar pentru apariția vegetației. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„Sunteți voi mai greu de făcut sau cerul pe care l-a înălțat El? ~ El a ridicat bolta lui și l-a orânduit pe deplin, ~ El a făcut întunecată noaptea lui și a scos la iveală ziua lui ~ Și pământul, după aceea, l-a întins ~ Și a făcut să iasă din el apa lui și pășunea lui. ~ Și a întărit munții lui,” (Surah An-Nazi'at, 79:27-32)

Apoi, consilierul Frank Brice afirmă, în lucrarea sa, „Pământul”, că sistemul solar a fost, la origine, un fum, care a început să se separe și astfel s-au format pământul și celelalte planete din sistemul solar. Iar Allah Preaînaltul a grăit:

„Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?” (Surah Al-'Anbiya', 21:30)

Slavă aceluia care este Atoateștiutor!

5) Referitoare la faptul că munții sunt neclintiți și au forma unor țărui

În secolul al XIX-lea, savanții geologi britanici au mers în Munții Himalaya, pentru a studia gravitația pământului și au citit pe amprente lor cifre, care i-au descumpănit. Au emis atunci ipoteza „Misterelor Indiei”, dar au fost la fel de descumpăniți, când au ajuns la aceleași rezultate și în alte zone muntoase. Atunci au conchis că „acesta este fenomenul munților”. Concluzia la care au ajuns a fost că muntele nu este numai un bloc de pământ ce se înalță, ci el are o prelungire în interiorul pământului, care este chiar mai mare decât partea care iese la suprafața acestuia, având aproximativ forma unui țărui, ce împiedică mișcarea straturilor lunecos al pământului. Iar Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„Și munții ca țărui?” (Surah An-Naba', 78:7)

Și a mai grăit Allah Preaînaltul:

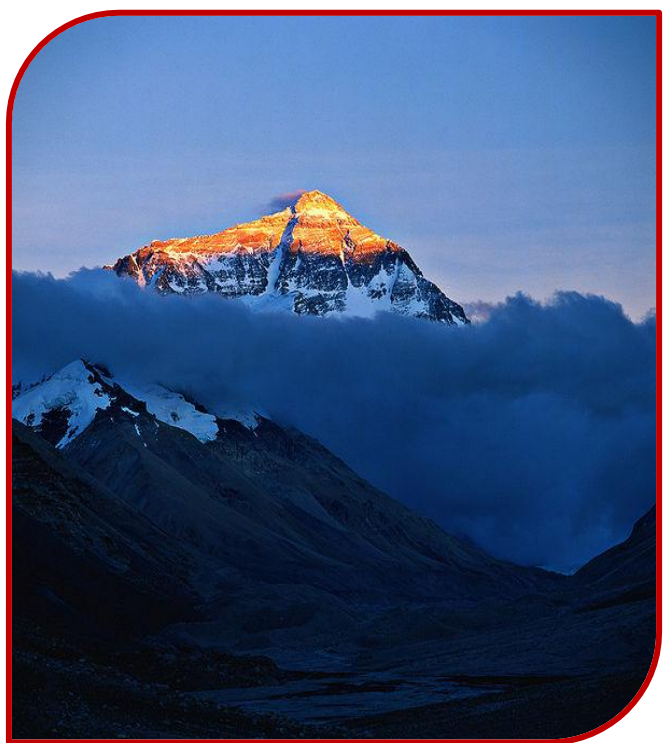
„Și a întărit munții lui” (Surah An-Nazi'at, 79:32)

Adică i-a făcut să fie ca niște ancore. Tot Allah Preaînaltul a grăit:

„Noi am făcut pe pământ munți neclintiți, pentru ca el să nu se clatine cu ei, iar printre ei [munți] am făcut cărări și drumuri pentru ca ei să se poată călăuzi.” (Surah Al-'Anbiya', 21:31)

Adică pentru ca să nu se miște sub picioarele noastre.

„Nu este El Cel care a făcut pământul loc de repaus, a pus în mijlocul lui râuri, i-a făcut munți neclătinători, și a pus o stavilă între cele două mări? Cei mai mulți dintre ei nu știu!” (Surah An-Naml, 27:61)

6) Referitoare la faptul că Peninsula Arabă se va transforma din nou în grădini și în râuri

Profesorul german Alfred Croner, unul din cei mai de seamă savanți în domeniul geologiei, afirmă că în Peninsula Arabă au fost grădini cu râuri, iar acesta este un adevăr științific. Dovada stă în faptul că, dacă se îndepărtează nisipul din deșertul Peninsulei Arabe, se descoperă sub el pământ bun pentru agricultură, resturi de animale și plante, precum și albiile ale unor cursuri de apă. Fiind întrebat dacă Peninsula Arabă s-ar putea transforma din nou în grădini cu râuri, Croner a răspuns afirmativ și a spus că acesta este un adevăr științific.

Dovada stă în faptul că noua epocă glacială a început deja. Profetul Mohammed, sallā Allah aleihi wa sallam, a spus într-un hadith consemnat de Muslim: **„Nu va sosi Ceasul și pământul arabilor se va transforma din nou în pajiști.”**, adică în grădini cu râuri.

Când i s-a spus că Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a precizat că țara arabilor se va preschimba în pășuni cu râuri, Croner a răspuns că aceasta nu poate fi decât o revelație venită din Cer. Iar Allah Preaînaltul a grăit:

„Nu rostește nimic după pofta lui! ~ El [Coranul] nu este decât o revelație trimisă.” (Surah An-Najm, 53:3,4)

Și a mai grăit Allah *subhanahu wa ta'ala*:

„Noi le vom arăta semnele Noastre [în cele mai îndepărtate] zări [ale pământului] și în sufletele lor înșiși, astfel încât să le fie limpede că el [Coranul] este Adevărul. Oare nu este de ajuns că Domnul tău este martor la toate?” (Surah Fussilat, 41:53)

7) Referitoare la faptul că cerul și stelele au fost un fum

Cercetătorii au admis recent că toate stelele au fost create din fum, aducând o dovadă categorică în acest sens, în urma lansării navei spațiale americane, în anul 1967. Au constatat că distanța dintre un capăt și celălalt al nebuloasei (fumului) este de milioane de ani lumină. Stelele au fost fum și de asemenea, cerul a fost fum. Și Allah Preaînaltul a afirmat aceasta, încă de la începutul creației, grăind:

«Apoi s-a întors către cer - care era un fum - și i-a zis lui și pământului: „Veniți amândouă, de voie sau fără de voie!” Și au răspuns ele: „Venim, supunându-ne de bunăvoie!”» (Surah Fussilat, 41:11)

Coranul cel Sfânt vorbește despre începutul și sfârșitul Universului material. Această idee nu i-a fost cunoscută omului modern cu un veac în

urmă, iar în ceea ce îl privește pe omul din antichitate, cu atât mai puțin se poate presupune că el ar fi putut avea astfel de idei. Dar a venit știința modernă, pentru a vorbi despre lucruri pe care Coranul le-a pomenit în secolul al VII-lea, în era noastră. Coranul exprimă începutul Universului astfel, după cum a grăit Allah *subhanahu wa ta'ala*:

„Oare nu văd cei care nu cred că cerurile și pământul au fost împreună și că Noi le-am despărțit și din apă am făcut tot ce este lucru viu? Și oare tot nu cred ei?” (Surah Al-'Anbiya', 21:30)

În privința sfârșitului Universului, Allah Preaînaltul a spus:

„În Ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi. Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.” (Surah Al-'Anbiya', 21:104)

În conformitate cu explicarea acestor versete, înseamnă că Universul a fost compact și că ulterior a început să se întindă în cosmos; dar, în pofida acestei întinderi, este posibil ca el să fie, din nou, adunat într-o sferă mică. Savanții consideră că cercul materiei a avut, la început, dimensiunea de o mie de milioane de ani lumină, iar acest cerc a crescut - în opinia cercetătorilor astronomici - de zece ori; iar acest proces continuă să se amplifice fără întrerupere, stelele și constelațiile părând niște desene, imprimate pe suprafața unui balon de cauciuc, care se umflă fără încetare. Astfel, toate globurile cosmice se îndepărtează unele de altele, printr-o mișcare proprie, în cadrul procesului de expansiune cosmică. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„Iar cerul l-am înălțat cu puterea Noastră și Noi îl lărgim.” (Surah Adh-Dhariyat, 51:47)

Astronomii apreciază că, dacă am strânge toate corpurile din cosmos, fără să lăsăm distanță între particulele lor, volumul întregului Univers ar fi de 30 de ori mai mare decât volumul Soarelui. Allah Preaînaltul spune:

„În Ziua aceea vom închide Noi cerul, așa cum se închid sulurile cu scripturi. Așa cum am făcut Noi prima făptură, o vom face din nou. Aceasta este o promisiune pe care Noi am făcut-o și pe care o îndeplinim.” (Surah Al-'Anbiya', 21:104)

8) Referitor la faptul că fierul a coborât din cer

Profesorul Armstrong - unul dintre primii patru astronauți trimiși de agenția responsabilă cu programul spațial public al Statelor Unite ale Americii și cu cercetarea aerospațială civilă și

militară pe termen lung, (NASA) - a afirmat, răspunzând la o întrebare în legătură cu fierul: *„Am studiat toate elementele existente în Univers, am studiat materialele și am aflat energia necesară pentru construirea fiecărui material. Am constatat, în felul acesta, că fierul este elementul care are nevoie de cea mai mare cantitate de energie. Energia necesară pentru constituirea atomului de fier este egală cu cea a sistemului solar, de 4 ori.”* Apoi, profesorul a fost întrebat: *„Atunci, cum s-a format fierul pe Pământ?”* Iar el a răspuns: *„Nu se poate ca fierul să se fi format pe Pământ. El a trebuit să fie format într-o altă parte a cerului și să fi coborât ulterior pe Pământ.”* Allah Preaînaltul a grăit:

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [Qawiyy, 'Aziz].” (Surah Al-Hadid, 57:25)

Fierul este singurul element despre care se pomenește în Sfântul Coran că ar fi fost coborât, iar coborârea nu poate fi făcută decât de sus în

jos, partea de sus fiind cerul, iar partea de jos pământul, iar în el se află putere mare și folositoare oamenilor. Allah Preaînaltul a dat numele fierului uneia din surele Coranului cel Sfânt.

9) Previziuni științifice miraculoase, în domeniul științei despre embrioni

În secolul al XVI-lea, savanții în domeniul medicinei își închipuiau că omul este creat din sângele menstrual. În secolul al XVII-lea, își închipuiau că omul este format, în întregime, în capul spermatozoidului. În secolul al XVIII-lea, au respins opinia anterioară și au afirmat că omul este creat, în întregime, în ovulul femeii. De-abia în secolul al XIX-lea au afirmat că embrionul este creat prin asocierea unei componente venite de la bărbat și a alteia venite de la femeie, în faze succesive și nu dintr-o dată, în întregime.

Când s-a prezentat relatarea din Coranul cel Sfânt despre crearea omului în faze succesive, în cadrul Congresului al VII-lea de Medicină, profesorul Marchal Jonson s-a ridicat în picioare și a întrebat: „Când a fost revelat Coranul?” I-au răspuns: „Coranul a fost relevat în secolul al VII-lea.” Atunci, el a afirmat: „Nu cred! Imposibil! Cum se poate? În secolul al VII-lea se spunea că omul este creat în faze succesive, în vreme ce acest lucru nu a fost dovedit și cunoscut decât în secolul al XIX-lea?” Allah Preaînaltul a grăit:

„Ce este cu voi că nu vă rugați lui Allah, așa cum se cuvine, ~ După ce El v-a creat pe voi în [mai multe] faze?” (Surah Nuh, 71:13-14)

Și a mai grăit Allah subhanahu wa ta'ala:

„El v-a creat pe voi [toți] dintr-un singur suflet. Apoi a făcut din el pe soția sa. Și v-a trimis vouă opt suflete de vite. El vă creează în pântecele mamei voastre, făptură după făptură, în trei întunecimi. Acesta este Allah. Stăpânul vostru! A Lui este împărăția! Nu există altă divinitate afară de El! Cum de vă abateți?” (Surah Az-Zumar, 39:6)

Coranul nu s-a limitat la indicarea faptului că omul a fost creat în faze, și a dat nume acestor faze, iar acestea au fost descrise în fiecare fază, într-un anumit text. I s-au prezentat profesorului Marchal Johnson 26 de texte din Sfântul Coran, care vorbesc despre aceste faze. La sfârșit, profesorul a zis: „Mi-ați vorbit despre niște lucruri pe care eu le-am aflat doar cu o jumătate de lună înainte de a veni la dumneavoastră.” Iar apoi, a mai adăugat profesorul Johnson: „Nu ne rămâne decât să re-cunoaștem adevărul, adică faptul că Mohammed este Profetul lui Allah.” În secolele trecute, savanții musulmani au respins ipotezele celor care afirmau că omul ar fi creat din sângele menstrual sau numai dintr-un singur strop de spermă, sau numai dintr-un ovul, cu cuvintele menționate în Sfântul Coran și în tradiția Profetului Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, căci Allah Preaînaltul a grăit, vorbind despre crearea omului:

„Oare nu a fost el o picătură din sămânța vărsată?” (Surah Al-Qiyama, 75:37)

Iar Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a zis: „Nu din orice apă este creat copilul!” (hadith Abu Saeed Al Khoudry, din Sahih Al Jama). Unii spermatozoizi mor, iar alții își continuă mersul, iar Coranul l-a nu-

mit pe acesta care își continuă mersul „Sulala”. Allah Preaînaltul a grăit:

„Care a făcut desăvârșit tot ceea ce a creat. Așadar, [El] a creat omul din lut, la început, ~ Apoi i-a făcut pe urmașii lui dintr-o apă anume disprețuită [sperma].” (Surah As-Sajjada, 32:7-8)

Cuvântul „sulala”, în limba arabă, înseamnă „care este ales” sau „anume”, dar înseamnă și „pește lung”. Coranul a spus, așadar, că omul a fost făcut dintr-o esență, care are forma unui pește lung și se numește „sulala”. Numărul spermatozoizilor scade treptat, în drumul lor către ovul. Ei sunt eliminați unul câte unul, până când rămâne unul singur, care pătrunde în ovul. Tot la fel, și ovulul care participă la această operațiune este unul din foarte multe ovule care au fost eliminate, înainte de a fi scoase din apa femeii.

a) Referitor la faptul că ovulul este ursit, din faza picăturii, să devină bărbat sau femeie

Coranul arată că, încă din faza „picăturii”, căruia îi spune în arabă „nutfa”, destinul omului este stabilit, după ce omul este creat. Allah subhana wa ta'ala a grăit:

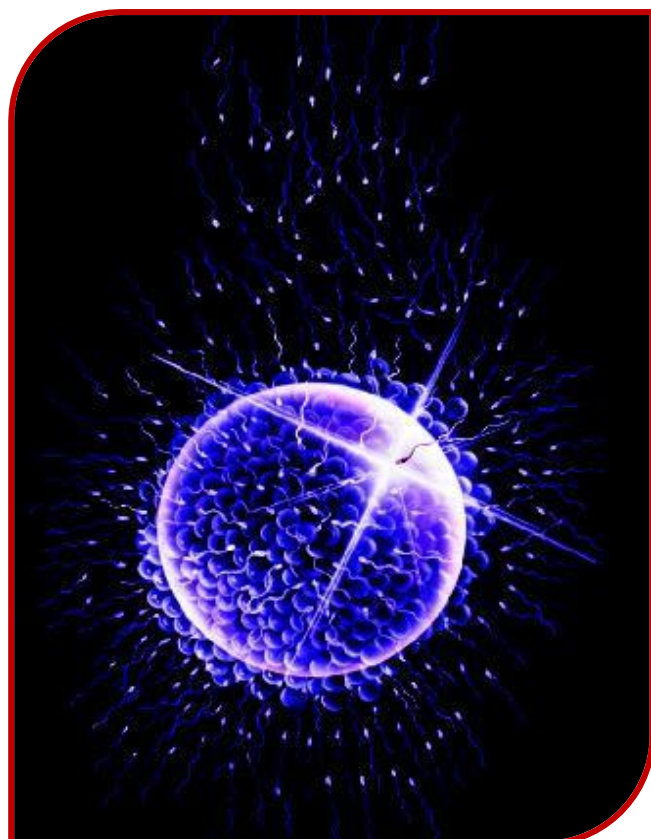
„Din ce l-a creat pe el? ~ Dintr-o picătură l-a creat și i-a hotărât [soarta].” (Surah 'Abasa', 80:18-19)

Prin stabilirea destinului, se are în vedere hotărârea sexului său, dacă el va fi bărbat sau femeie. Allah subhanahu wa ta'ala a grăit:

„Și că El i-a creat pe cei doi soți - bărbătușul și femeiușa -, ~ Dintr-o picătură, când ea este vărsată?” (Surah An-Najm, 53:45-46)

Exegeții au afirmat că prin „cei doi soți” se are în vedere sexul celor

doi soți, la animal și la om. Coranul aplică această lege la sexul tuturor ființelor.

b) Denumirile fazelor creării omului, așa cum apar ele în Coran

Picătura parcurge canalul uterin, până ajunge în uter și acolo se implantează în peretele lui. Uterul este asemenea pământului cultivat, în care se plantează sămânța. Savanții numesc această fază prin expresia „faza implantației”, iar Allah subhana wa ta'ala a grăit astfel:

„Soțiile voastre sunt ogor pentru voi. Veniți la ogorul vostru când și cum voiți, însă pregătiți-vă sufletele voastre mai înainte de aceasta și fiți cu teamă de Allah și să știți că vă veți întâlni cu El! Și binevestește credincioșilor!” (Surah Al-Baqara, 2:223)

După aceea, embrionul ia o formă alungită și absoarbe sângele din placenta, semănând cu lipitorile care trăiesc în apă. Profesorul Keith Moor a

venit cu imaginea lipitorilor și cu imaginea embrionului în faza cheagului de sânge. A făcut o comparație între cele două și apoi a zis: „*Cea mai veridică descriere a acestei faze este descrierea pe care i-o face Coranul - și anume lipitoarea, asemenea unui cheag de sânge (alaqa).*” În Sfântul Coran este folosit cuvântul „alaqa”, care se poate traduce ca „o lipitoare” sau „un cheag de sânge”. Coranul cel Sfânt vorbește apoi despre faze care urmează cheagului, când Allah Preaînaltul spune:

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.” (Surah Al-Mu'minun, 23:14)

În această fază, embrionul este asemănător, în privința formei, cu o bucată de carne mestecată, pe care se văd urmele dinților; suprafața ondulată ia formă rotundă. Această fază, „mudhgha” (cuvânt folosit în Coran pentru descrierea acestei faze) seamănă cu o bucată de carne, mestecată parțial. Constatăm că, din punct de vedere anatomic, toate organele și aparatele principale s-au format, cu excepția unei părți, din primele celule embrionare. Ne referim aici la embrionul care are o lungime de 1 cm.

Allah Preaînaltul a grăit:

„O, voi oameni! Dacă sunteți în îndoială cu privire la înviere, Noi doară v-am creat din țărână, apoi dintr-o picătură, apoi dintr-un cheag de sânge [ca o lipitoare], apoi dintr-o bucată de carne, cu formă, după ce a fost fără formă [plăsmuită și neplăsmuită], pentru ca să vă arătăm vouă [puterea Noastră]. Și Noi lăsăm să sălășluiască în pânțele ceea ce voim Noi până la un timp hotărât; apoi vă scoatem pe voi ca prunci, pentru ca apoi să ajungeți voi la vârsta bărbăției. Și unii dintre voi mor [tineri], iar alții sunt lăsați [să trăiască] până la cea mai neputincioasă vârstă, pentru ca să nu mai știe nimic după ce au știut. Tu vezi pământul fără viață, iar dacă Noi pogorâm apă asupra lui, el se mișcă, se umflă și lasă să răsară [plante] din fiecare soi minunat.” (Surah Al-Hajj, 22:5) (adică diferențiată și nediferențiată). După aceea se formează oasele:

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.” (Surah Al-Mu'minun, 23:14)

În această ordine se întinde carnea, pentru a îmbrăca oasele, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„Apoi am făcut din picătură un cheag și am făcut din cheag o bucată de carne și am făcut din bucata de carne oase și am îmbrăcat oasele cu carne. Apoi l-am scos la iveală ca o altă făptură.” (Surah Al-Mu'minun, 23:14)

Aceste șase faze care le menționează Coranul au fost lucruri necunoscute în trecut, însă în zilele noastre oamenii le-au văzut. Dar versetul nu se oprește la această limită, ci trece mai departe, pentru a vorbi despre alte

două faze care urmează, căci Allah Preaînaltul a grăit:

„După aceasta veți fi voi morți, ~ Iar în Ziua Învierii veți fi voi readuși la viață.” (Surah Al-Mu'minun, 23:15-16)

Allah Preaînaltul a mai grăit:

„Și se va sulfa în trâmbiță și iată-i pe ei grăbindu-se din gropi către Domnul lor ~ Și zicând: „Vai nouă! Cine ne-a sculat pe noi din culcușul nostru?” Aceasta este ceea ce a făgăduit Cel Milostiv [Ar-Rahman], iar trimișii au spus adevărul. ~ Nu va fi decât un singur strigăt și iată că ei toți vor fi aduși la Noi. ~ Și în Ziua aceea nu va fi nici un suflet nedreptățit întru nimic și nu veți fi răsplătiți decât pentru ceea ce ați făcut.” (Surah Ya'sin, 36:51-54)

Iar Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a zis: „Când nu vor trece 42 de nopți de la sosirea picăturii, Allah Preaînaltul va trimite la ea un Înger, care-i va da ei chip și va crea auzul ei, văzul ei, pielea ei, carnea ei și oasele ei și ordonă 4 lucruri: razag (dar de la Allah subhanahu wa ta'ala), ajaluhu (viața - cât va fi de lungă), fericirea lui, nenorocirea lui.” (relatat de Bukhari, Sahih)

10) Previziuni miraculoase ale Coranului cel Sfânt, în privința amprentelor și caracterului singular al personalității omului

Când Profetul Mohammed, *salla Allah aleihi wa sallam*, a vestit politeștilor din Mekka faptul că după moarte vor veni din nou la viață și că Allah Preaînaltul îi va readuce la viață pe oameni în Ziua Învierii, politeștii nu au crezut acest lucru și unul din ei a venit la Profetul Mohammed, *salla Allah*

aleihi wa sallam, cu un os vechi în mână, pe care l-a sfărmat și l-a risipit în fața lui, zicându-i: „O, Mohammed! Când voi fi ca aceste oase stricate, mă va mai readuce Allah pe mine la viață, după ce am fost mort?” Și atunci a revelat Allah Preaînaltul aceste versete:

„Oare socotește omul că Noi nu vom aduna din nou oasele sale? ~ Ba da! Noi suntem în stare să potrivim la loc și vârfurile degetelor sale!” (Surah Al-Qiyama, 75:3-4)

Allah subhanahu wa ta'ala se referă aici la un lucru mult mai important decât oasele; El arată că este în stare să refacă amprente omului, întocmai așa cum au fost ele în această lume. Și știm acum că personalitatea omului este, în mare măsură, dată de amprente. Înălțimea poate fi apropiată, ca și tonalitatea vocii, temperamentul sau configurația feței, însă amprentele diferă, chiar și în cazul gemenilor proveniți dintr-un singur ovul și ele rămân toată viața neschimbate.

**Allahu Allam
Inshallah, continuarea în
numerele viitoare**

Miracolul fierului în Coran

~ de Gabriela Guettat ~

Coranul cel Sfânt pune un accent aparte asupra unui element foarte important, și anume fierul.

„Noi i-am trimis pe trimișii Noștri cu semnele cele limpezi, am făcut să pogoare cu ei Scriptura și Balanța, pentru ca oamenii să fie cu dreptate, și am făcut să pogoare fierul, în care se află putere mare și foloase pentru oameni și pentru ca Allah să știe cine Îl ajută pe El și pe trimișii Săi fără ca ei să fie văzuți! Allah este Tare [și] Puternic [Qawiyy, 'Aziz].” (Surah Al-Hadid, 57:25)

În acest verset, cuvântul „pogorâre” se crede că ar avea un sens metaforic, pentru ca acesta să fie benefic omului; dar când luăm în considerare semnificația literală a cuvântului, realizăm că acest verset implică un miracol științific foarte important, acesta fiind, efectiv, coborârea fierului, la fel cum este în cazul ploii și a razelor solare.

Descoperirile astronomice moderne au arătat că fierul, atât cel pe care noi îl găsim pe pământ, cât și fierul din Sistemul Solar, este venit dintr-o stea gigantică, din Spațiu.

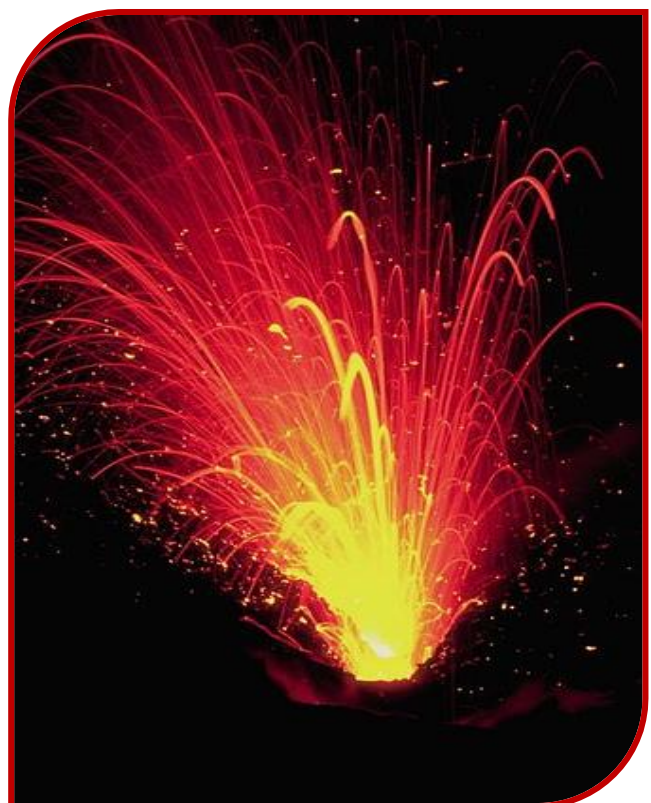
Fierul nu poate fi produs decât de stele foarte mari - mult mai mari decât Soarele -, unde temperaturile ating sute de milioane de grade.

Când cantitatea de fier depășește un anumit nivel în stea, aceasta nu mai poate să suporte și explodează - ceea ce numim „nova” sau „supernova”.

Aceste explozii permit răspândirea în Spațiu a fierului, el arătându-ne că provine dintr-un spațiu foarte îndepărtat.

Cu alte cuvinte, fierul a fost coborât pe Pământ, așa cum ne spune versetul de mai sus.

Este foarte clar, deci, că această informație nu putea să existe în secolul VII, când a fost revelat Coranul cel Sfânt.

Să ne pregătim pentru Luna Ramadan

~ de Yasmin Dorina ~

Se apropie luna sfântă a Ramadanului. Îmi doream ca, inshallah, să găsesc cuvinte care să ne ajute pe toți, în efortul nostru de a ne pregăti pentru această lună binecuvântată.

În câteva zile va începe luna Șa'ban, luna premergătoare lunii Ramadan, luna care merită o deosebită atenție din partea fiecărui dreptcredincios, inshallah.

Luna Șa'ban, este luna care ne oferă posibilitatea de a ne pregăti intens pentru întâmpinarea Ramadanului.

„Sau vrem noi oare, ca la sfârșitul lunii Ramadan, să fim dintre cei pe care Îngerul Jibril îi certa, Profetul Mohammed, însuși, încuviințând cu „Ameen”? Aceștia sunt aceia care vor trăi Ramadanul, dar care nu vor fi iertați, deci aceia care nu vor trece testul lunii Ramadan.” (relatat de Ibn Hibban)

Ați văzut, oare, vreun elev sau student care intră la un examen, fără nici o pregătire prealabilă? Sau vreun fermier care să vrea să recolteze, fără a fi semănat înainte? Doar acela care se pregătește va avea succes, doar acela care se străduiește va avea roade, de cules.

Și, dacă pentru lucrurile lumești ne pregătim atât de mult, oare luna Ramadan nu merită și ea același efort în a ne pregăti, din toate puterile?

Putem spune că numărătoarea inversă deja a început și că, în fiecare an, cu voia Bunului Allah, luna Ramadan va începe și vom porni cu Ibadaat și cu eforturile noastre de la zero. Apoi vom munci din răputeri, pentru mulțumirea lui Allah subhanahu wa ta'ala și inshallah, vom începe să simțim frumusețea și răsplata eforturilor noastre; iar când luna Ramadan se va sfârși, se va închide un nou capitol din cartea vieții noastre, cu toate slăbiciunile sale.

Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, se ruga de multe ori, spunând: „O, Allah, binecuvântează luna Șa'ban (luna anterioară lunii Ramadan) pentru noi și fă-ne să ajungem în luna Ramadan.”

Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, adresa această rugă și el cerea binecuvântarea lui Allah Preaînaltul, pentru că voia să intre pregătit în această lună sfântă.

Conform celor spuse de Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa

sallam, în luna Ramadan se deschid porțile Raiului, se închid porțile Iadului, iar Șeitan, audhu billahi minhu, este legat în lanțuri. Tocmai din această cauză Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, a cerut binecuvântarea lunii Șa'ban. Deoarece Șeitan, audhu billahi minhu, știe că în luna Ramadan va fi legat în lanțuri și nu-l va mai putea ispiti pe om și de aceea își va da toată silința, în luna Șa'ban, să îi distrage omului atenția, cu alte lucruri.

Așa că cere-I și tu lui Allah Preaînaltul să te binecuvânteze în această lună, pentru a reuși să începi luna Ramadan pregătit și fără probleme sau griji! Trebuie însă să luăm aminte și să privim cum dreptcredincioșii înaintași se pregăteau, chiar cu 6 săptămâni înainte, pentru întâmpinarea lunii Ramadan și vom înțelege cum găseau în luna cea sfântă o binecuvântare, pe care puțini dintre noi o cunosc.

Inshallah, noi toți să folosim această lună Șa'ban pentru a ne pregăti pentru testul lunii binecuvântate; prin bunătate și corectitudine, să culegem binecuvântările acestei luni Șa'ban, astfel ca luna Ramadan să nu înceapă, până când nu ne vom înălța pe treptele cele mai înalte ale supunerii și pioșeniei.

Luna Ramadan ne oferă posibilitatea de a ne obișnui cu eforturile, căci multe surori și mulți frați ai noștri sunt încercați pe perioade lungi, de ani de zile, cu astfel de eforturi. Încercarea acestei luni este de fapt apropierea de ei; ceea ce ei îndură continuu, pentru noi este numai o încercare. Minutele lunii Ramadan sunt prețioase, la fel cum ar trebui să fie pe tot parcursul anului pentru musulmanii mumiini. Odihna este pentru cei care vor ajunge în Paradis ca urmare a oboselii și

perseverenței, lupta de a face cât mai multe fapte bune. Pregătirea începând cu luna Șa'ban este foarte importantă. Pentru că, atunci când luna Ramadan va începe, să găsim în noi doar bună-tate, străduință și supunere desăvârșită față de Allah subhanahu wa ta'ala. Luna Ramadan este luna Grădinilor Paradisului; putem noi să risipim, oare, zilele sale, în căutarea biletului de intrare, să-l găsim atunci când porțile acestuia sunt deja închise?!

Cum să ne pregătim?

Ne putem pregăti cu toate acele acțiuni de Ibadaat, pe care le înfăptuim și în luna Ramadan: pomenirea lui Allah subhanahu wa ta'ala (dhikr), rugăciunile de noapte (Qaim-al-lil), dania (Az-Zakat), postul (siyam) și citirea Coranului cel Sfânt.

Postul în majoritatea zilelor de Șa'ban

Umm al mu'minin Aisha, radhi Allahu anha, a relatat că Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, ținea post de bunăvoie, dar cel mai mult ținea în luna Șa'ban; el ținea post aproape

toată luna. În altă versiune: „El ținea post cea mai mare parte a lunii Șa'ban și renunța la puține dintre ele.” (relatat de Bukhari și Muslim)

Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, spunea despre această lună: „Aceasta este luna pe care oamenii o neglijează, între Rajab și Ramadan. În ea, faptele se înalță și eu doresc ca faptele mele să se înalțe în timp ce postesc.” (relatat de Ahmad și Nasa'i)

Cu toate acestea, să nu ținem post preventiv, câteva zile înaintea lunii Ramadan, pentru a nu da impresia că aceste zile ar aparține lunii Ramadan sau ar fi fard (obligatoriu). Aceasta este interdicția de a posti în Ziua Îndoielii (Jumma As-shakk), înainte de începearea lunii Ramadan. Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, spunea:

„Să nu postiți, o zi sau două, înainte de luna Ramadan, în afară de cel care obișnuiește să postească; acesta să-și țină postul lui.” (relatat de Muslim)

Citirea Coranului

Anas ibn Malik relatează: „*Musulmanii obișnuiau, când începea luna Șa'ban, să citească cu dăruire Coranul, să plătească Zakatul (Dania), pentru a-i ajuta și a-i întări pe cei slabi și nevoiași, a putea posti în luna Ramadan.*”

Salama ibn Khulail relatează: „*Se spune: „Luna Șa'ban este luna Coranului.”*”

Al-Mulla'i obișnuia, odată cu începerea lunii Șa'ban, să-și închidă prăvăliile și să se dedice citirii intensive a Coranului.

Inshallah, să împlinim cuvintele Tawhid-ului (Unicitatea lui Allah) în inimile noastre, să ne eliberăm de ori-

ce formă și orice semne de shirk (asociere cu Allah) și să ne străduim să fim statornici în aceasta. Căci, deși unii zâmbesc neîncredător la auzul acestui cuvânt, „shirk”, adevărul este că până și Profetii, *aleihum sallam*, se temeau de shirk și de felurile acestuia. Însuși Ibrahim, *aleihi sallam*, se ruga:

«Și a zis Avraam: „Doamne, fă această țară un loc sigur și ferește-mă pe mine și pe fiii mei să nu-i adorăm pe idoli!”» (Surah Ibrahim, 14:35)

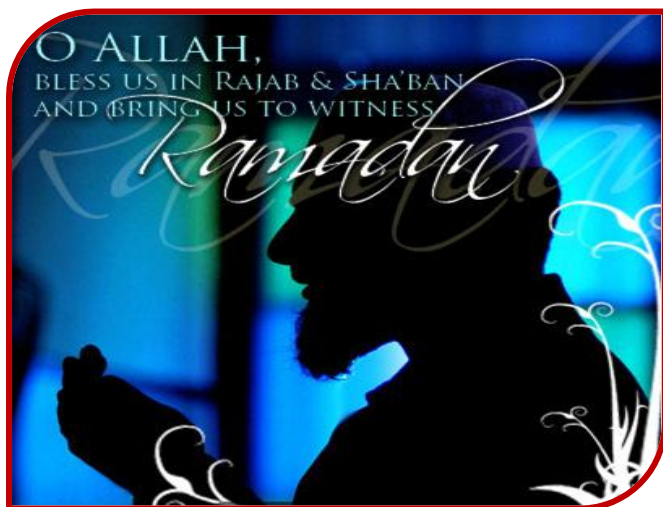

Profetul, *salla Allah aleihi wa sallam*, se ruga: „O, Allah, caut adăpost la Tine împotriva a ceea ce îți asociez, atunci când știu, și Te rog de iertare pentru ceea ce nu știu.” (relatat de Bukhari și Muslim). Iar Allah *subhanahu wa ta'ala* spune:

«Vi s-a revelat ție și aceloră de dinaintea ta: „De vei face asociați lui Allah, vor fi în zadar faptele tale și vei fi tu printre aceia care pierd.”» (Surah Az-Zumar, 39:65)

Iar dintre aceștia, inshallah, noi să nu fim!

În luna Ramadan ne vom cunoaște mai bine, inshallah

În această lună, fiecare dintre noi își va cunoaște personalitatea, inshallah, fără a mai da vina pe Șeitan, audhu billahi minhu! Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, cea mai iubită și apropiată ființă de Allah subhanahu wa ta'ala, căruia i-au fost iertate toate păcatele, ultimul mesager al Stăpânului Universului, s-a rugat pentru a mai trăi încă o lună Ramadan.

Este singura dată când el, salla Allah aleihi wa sallam, s-a rugat pentru a prinde în viață un eveniment, fiind luna cea mai importantă care aduce răsplăți foarte mari de la Allah subhanahu wa ta'ala.

Dacă Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, se ruga pentru a trăi această lună, oare noi nu trebuie să ne-o dorim la fel de mult? Mai sunt câteva zile și inshallah, vom ajunge în luna Ramadan, o lună a iertărilor și binecuvântărilor; o lună în care musulmanul își poate asigura mărirea lui! Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, ne vestește că răsplata împlini-

rii Rugăciunii obligatorii (fard) în luna Ramadan, este de 70 de ori mai mare, iar răsplata rugăciunii voluntare (sunnah) este asemenea rugăciunii obligatorii.

Vă puteți imagina câte fapte bune acumulează cel care-și împlinește numai cele cinci Rugăciuni zilnice? Dacă facem niște calcule, o să ajungem la o cifră foarte mare, doar dacă împlinim rugăciunea obligatorie! Dar dacă mai împlinim și Rugăciunea opțională? Dar dacă citim și din Coran? Dar dacă împlinim și alte fapte bune?

De asemenea, Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam, ne vestește că cel care hrănește un sărman care a postit în luna Ramadan, i se iartă păcatele și i se scrie răsplata celui care a postit, însă fără să-i scadă nimic din răsplata acestuia. Și nu numai atât! În plus, scapă - prin această faptă - de Focul Iadului, în Ziua Judecății!

Fiecare dintre noi trebuie să fim conștienți de faptul că Cel care ne oferă această șansă, este Însuși Creatorul și Stăpânul acestui Univers. Dacă, inshallah, vom scăpa de Foc în această lună, ne putem considera dintre cei răsplătiți, pentru că Allah este Generosul dintre generoși, iar El, Preaînaltul, odată ce a promis, sigur îți va da!

Pentru a fructifica fiecare clipă a acestei luni binecuvântate și pentru că nu știm dacă o să mai trăim până la următoarea lună Ramadan, trebuie să-L adorăm pe Allah Preaînaltul mai mult decât oricând și tot ceea ce facem în această lună, să fie numai pentru El, subhanahu wa ta'ala.

Inshallah, să renunțăm la ceruri de orice fel, căci acestea nu au decât efecte negative asupra noastră! Din păcate, în zilele noastre, mulți trăiesc

certați cu vecinii, frații, soții sau chiar părinții lor. Oare nu se gândesc musulmanii la cuvintele Profetului, *salla Allah aleihi wa sallam*:

«Portile Paradisului se deschid în fiecare luni și joi și fiecare rob va fi iertat, în afară de cel care este certat cu fratele său. Atunci se va spune: *«Amânați iertarea acestora, până când se vor fi împăcat.»*»? (relatat de Muslim)

Inshallah, să ne curățăm așadar inimile, în ce-i privește pe semenii noștri și să nu lăsăm să înceapă aceas-

tă lună înainte să fi înlăturat din inimile noastre orice urmă de mânie, de supărare și poate că Allah subhanahu wa ta'ala va ierta păcatele noastre.

Inshallah, să ne dorim și să ne pregătim să gustăm binefacerile supunerii și credinței, încă din prima noapte a lunii sfinte, Ramadan.

AMEEN!

***O, voi cei care credeți, v-a fost
statornicit vouă Postul [As-Siyam], așa cum le-a
fost prescris și celor dinaintea voastră - Poate
că veți fi cu frică!
(Surah Al-Baqara, 2:183)***

Povestea copilului orb

~ de Gabriela Gharabli ~

Încă nu împlinisem 30 de ani, când soția mea a născut primul nostru copil. Îmi amintesc de acea zi, pe care mi-am petrecut-o cu prietenii mei, până seara târziu, vorbind despre totul și nimic, o mulțime de lucruri neimportante și banale.

Am fost întotdeauna cel care-i făcea pe ceilalți să râdă, știam să imit pe oricine și orice sunet. Și în acea seară am râs mult, era pasiunea mea și modul meu de viață.

Totul mergea bine, am ridiculizat pe toată lumea cu glumele mele și nimeni nu evita să mă întâlnească, pentru a se amuza într-una din aceste seri.

Îmi aduc aminte că în acea seară le-am povestit prietenilor mei de un orb (pe care l-am întâlnit în aceeași dimineață, într-o piață), pe care l-am făcut să se împiedice, iar el a căzut; ridicându-se și căutând „orbește” cine l-a împins, părea ridicol, din cauză că nu mă vedea. Și eu am început să râd atât de zgomotos, că răsună piața toată.

Deci, în acea noapte am ajuns acasă târziu și mi-am găsit soția așteptându-mă, cu ochii în lacrimi. M-a întrebat: „Unde ai fost?”

Părea foarte obosită, deși ea era o femeie puternică. O lacrimă se prelingea pe obrazul ei și am simțit că am abandonat-o, în momentele când ea avea cea mai mare nevoie de mine.

Am însoțit-o repede la spital, eu rămânând timp îndelungat în sala de așteptare, cât timp ea suferea teribil, ore întregi, așteptând să nască. Epuizat, am plecat acasă, lăsându-mi numărul de telefon, să mă anunțe când s-a născut primul nostru copil.

După câteva ore, am primit apelul. Am zburat. Am cerut să-mi văd copilul, dar ei m-au sfătuit să vorbesc cu medicul obstetrician. Am întrebat: „De ce?” Aveam nevoie să-mi văd fiul și am insistat. Medicul mi-a spus: „Bebelușul tău are o malformație la ochi și pare a fi chiar orb.”

M-am luat cu mâinile de cap... simțeam furie și suferință în același timp și mi-am amintit de ceea ce făcu-

sem cu acel orb, dimineată. Am rămas ca o statuie, neștiind ce să fac. Mi-am adus aminte de soția mea și am fugit să o văd.

Ea a fost o credincioasă pură, a acceptat ceea ce ne-a dat Allah subhanahu wa ta'ala. Îmi spunea întotdeauna să nu râd de alții.

Am plecat de la spital, cu copilul în brațe. Și de fapt, niciodată nu m-am ocupat de el... ca și cum nici nu exista. Dacă noaptea plângea, mă duceam să dorm în altă cameră. Soția mea avea grijă de el și-l iubea enorm. Nu mă deranja acest lucru, dar eu nu am putut să-l iubesc.

Au trecut câteva luni și el a început să meargă „de-a bușilea”, într-un mod bizar. Când a început să se ridice în picioare, am observat că șchio-păta. Și atunci l-am respins și mai mult.

După aceea, soția mea a mai născut doi băieți și toți trei au crescut împreună. Eu nu prea stăteam acasă, am fost mereu cu prietenii mei, eram o jucărie în mâinile lor. Soția mea încerca

mereu să mă aducă la realitate, dar totul a fost în zadar.

Mereu îmi reproșa că mă ocup mai mult de cei doi copii și fac diferență vizibilă între ei și Salem (primul copilăș). Soția mea a decis să-l înscriem pe Salem la o școală specială, pentru persoane cu handicap. Zilele treceau monotone, iar anii fără să îi simt.

Într-o dimineată de vineri, am fost invitat la masa de prânz, cu prietenii. M-am îmbrăcat, m-am parfumat și am vrut să plec. Când am trecut prin sufragerie, l-am auzit pe Salem plângând cu amărăciune. A fost pentru prima dată când îl vedeam plângând, de când era bebeluș.

Trecuseră zece ani și niciodată nu am mers să-l văd. Am încercat să-l ignor, dar nu am putut. Mergând spre camera acestuia, așteptam să o strige pe mama lui.

M-am dus la el și l-am întrebat: „Salem, ce ai?” Când a auzit vocea mea, s-a oprit brusc din plâns. Simțind prezența mea, a început să caute cu mâinile mici; de fapt, voia să fugă. Spunea el, în inima lui: „După zece ani, abia acum am simțit prezența ta. Tu existi? Unde ai fost tu, timp de zece ani?” Am intrat în camera lui.

A refuzat, la început, să-mi spună de ce a plâns, dar în cele din urmă mi-a spus cauza. El plângea pentru că fratele său mai mic, care-l însoțea mereu la moschee, a întârziat și lui îi era teamă că nu va mai găsi loc în primul rând. El i-a strigat pe mama și fratele lui, dar nimeni nu-l auzea, nu erau prin preajmă.

M-am pomenit privind fix la ochii lui, care erau gata-gata să plângă. Și nu am putut să mai ascult ceea ce el avea să-mi spună; am pus mâna mea

pe gura lui, să nu mai poată rosti nici un cuvânt.

L-am întrebat: „*Acesta este motivul pentru care plângi, Salem?*”

El mi-a răspuns: „*Da.*”

În acel moment, am uitat de prietenii mei și de invitația pe care mi-au făcut-o și i-am spus lui Salem: „*Nu fi trist, știi cine te va însoți la moschee?*”

El mi-a spus: „*Da, Omar.*”

I-am răspuns: „*Nu, fiul meu, eu însumi!*”

Surprins, măcinat de îndoieli, crezând că glumesc din nou, a început să plângă. I-am șters lacrimile, l-am luat de mână și l-am condus spre mașină, dar el a refuzat, spunând că moscheea e aproape și că trebuie să mergem pe jos.

Nu-mi amintesc când am pus piciorul ultima dată într-o moschee, dar știu că aceasta a fost prima dată când am avut frică de Allah subhanahu wa ta'ala, cu regrete, de ceea ce am pierdut în toți acești ani.

Moscheea a fost plină, dar am reușit să ne așezăm în primul rând, așa cum dorea Salem. Am ascultat imamul și am făcut rugăciunea, umăr la umăr. La sfârșitul rugăciunii, Salem mi-a cerut să-i aduc Coranul cel Sfânt. Mi se părea ciudat că el cere un Coran, deși nu poate citi. Aș fi ignorat cererea lui, dar mi-a fost teamă să nu-l rănesc din nou.

I-am adus Coranul cel Sfânt și el mi-a cerut să deschid la pagina cu surah Al-Khaf (Peștera). Când am găsit pagina cu această surah, am pus-o în fața lui și el a început să recite, cu ochii închiși. „*O, Allah! El știa sura în întregime!*”

Îmi era rușine de mine și am luat un alt Coran. Am simțit cum îmi tre-

mură mâinile. Am început să citesc; și am citit, și am citit, și m-am rugat la Bunul Allah să mă ierte și să mă îndrepte spre calea cea dreaptă.

Nu am mai putut suporta și am început să plâng, ca un copil. M-am simțit jenat de credincioșii din jurul meu. Am plâns... a fost ca o eliberare emoțională, nu mă puteam stăpâni, mă exteriorizasem.

Până când am simțit o mână mică, care-mi ștergea lacrimile. A fost Salem. Și l-am luat în brațe!!!!

În acel moment, am simțit cum liniștea sufletească de care uitasem de mult mă cuprinde; și lumina interioară a ochilor copilului meu mă făcuse să VĂD și să-mi dau seama că eu eram mai orb decât el.

„*O, voi cei care credeți! Fiți cu grijă față de sufletele voastre și nu vă vor dăuna cei răătăciți, dacă sunteți pe calea cea bună! La Allah este întoarcerea voastră, a tuturor.*” (Surah Al-Ma'ida, 5:105)

Abu Malik al-Harith ibn 'Asim al-Ash'ari, radhi Allahu anhu, a relatat că Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, a spus: «Curățenia este jumătatea credinței. „Slavă lui Allah” umple balanța și „Laudă lui Allah” umple tot ceea ce este între ceruri și pământ. Rugăciunea este lumină. Milostenia este dovadă. Statornicia este iluminare. Coranul este dovadă pentru tine sau împotriva ta. Toată lumea merge și trădează eul personal, ori îl eliberează, ori îl distruge.» (relatat de Muslim)

Anas, radhi Allahu anhu, a spus: «L-am auzit pe Trimisul lui Allah, salla Allah aleihi wa sallam, spunând: «Allah Cel Puternic și Slăvit spune: „Când îl testez pe robul Meu în ceea ce privește cele două lucruri pe care el le iubește și arată curaj, Eu îl răsplătesc cu Grădina.”» El s-a referit la ochii lui.» (relatat de Bukhari)

Sufyan ibn 'Abdullah, radhi Allahu anhu, a relatat că el a zis: «„O, Trimis al lui Allah, spune-mi niște lucruri limpezi cu privire la Islam, care să-mi îngăduie să fac după cum gândesc, fără ca să mai cer și părerea altcuiva. El a zis: «Spune: „Allah este Cel care mă întărește.”» Și apoi, fii statornic.» (relatat de Muslim)

Cât de mult știm să prețuim viața?!

~ de Liana Ameera Stănescu ~

Din păcate, unii nu dau prea multă importanță credinței, așa cum ar trebui și trăiesc această viață doar luând în considerare cele necesare supraviețuirii, se bazează mai mult pe ceilalți decât pe forțele proprii, sau condiția lor materială a ajuns la un nivel înalt și a devenit pentru ei o adevărată mândrie în societate. Indiferent de religie, cu toții trăim pe acest pământ, conștienți că va veni o zi în care va trebui să părăsim această viață. Întâmpinăm probleme, dificultăți, dezamăgiri și, cu toate acestea, doar un singur motiv ne dă putere să mergem mai departe: încrederea în Allah Preaînaltul. Nu realizăm de ce trăim pe acest pământ, care ne este menirea și unde ne vom întoarce cu toții.

Este adevărat că trăim alte timpuri, unde puterea banului spune multe, dar ce facem când nimeni și nimic nu ne mai salvează în fața morții? După durerea pierderii unei persoane dragi, realizăm într-o anumită măsură că părăsirea vieții este inevitabilă.

Realitatea pe care o trăiesc eu e una singură. Am simțit pe propria piele durerea pierderii tatălui meu. După aproximativ trei luni de la moartea lui, am decis să dedic acest articol celui care a fost demn până la capăt, în ciuda unei boli necruțătoare.

Un tată care m-a iubit necondiționat, care a plecat din lumea asta fără ca eu să îi arăt și să îi spun îndeajuns cât de mult l-am iubit. Abia după moartea lui, mi-am dat seama că nimeni nu îl poate înlocui.

Un tată căruia în tinerețe i-a murit soția, ființa care mi-a dat viață; eu aveam doar două luni. Oricum, nu puteam să înțeleg de ce tocmai ființa care m-a purtat în pânțece plecase din această lume; aveam să înțeleg mult mai târziu importanța lipsei mamei.

Tatăl meu s-a recăsătorit, pentru ca eu să am o mamă. Am aflat mai multe lucruri despre mama care m-a crescut, la nici 18 ani. M-am obișnuit cu ideea și doream să am o relație frumoasă cu aceasta. Nu a fost mereu așa, eram firi diferite, cu atitudini și altfel de idei.

Timpul a trecut și îmi doream o familie. Așa că, la 27 de ani, am hotărât să mă căsătoresc. Nu i-am judecat trecutul, l-am acceptat așa cum era, dar după nici 2 ani de căsnicie, cel pe care îl consideram jumătatea mea m-a înșelat și mințit. Având probleme în care era implicat, chiar și procese penale, eu însămi am fost nevoită să dau ulti-

ma declarație, explicând că nu fac parte din afacerile lui și că suntem divorțați. Abia după 6 luni de proces, Allah Preaînaltul a făcut dreptate și am reușit să divorțez.

Între timp, aflasem că boala necruțătoare îl măcina, pe zi ce trecea, tot mai rău, pe tatăl meu. Devenisem musulmană, mă rugam lui Allah Preaînaltul să îi aline suferința, iar pe mine să mă îndrume pe calea cea dreaptă.

Anul acesta, în luna februarie, Allah Preaînaltul mi-a dat puterea să fiu alături de cel drag mie, când încă era conștient, fiind lângă el până în ultima clipă. Momentele grele prin care am trecut nu le pot descrie în cuvinte. *„Tatăl meu, vei rămâne în inima mea. De la Dumnezeu venim, la Dumnezeu ne întoarcem.”*

Sunt o luptătoare, mă întrețin singură, am grijă de casa mea și îmi asum responsabilitatea, muncind la un proiect media de suflet.

Lucrasem în presă, așa că îmi doream din suflet să fac ceva pentru noi, musulmanii, ceva numai al nostru, să scăpăm de judecăți greșite și jigniri. Așa s-a născut, din inima mea, un radio pe internet, iar eu să pot face ceea ce îmi plăcea de fapt: redactarea și comunicarea evenimentelor din comunitatea musulmană din România. După credință, pasiunea pentru un radio dedicat în exclusivitate musulmanilor, este tot ce mi-a mai rămas.

Mulțumesc echipei Radio Islam, realizatorilor emisiunilor și redactorilor, revistei AnNisaa pentru publicarea acestui articol, tuturor reprezentanților organizațiilor islamice din România și ascultătorilor RADIO ISLAM și vă spun cu drag, tuturor: **„Fiți mândri că sunteți musulmani!”**

(dedicat tatălui meu, Stănescu Decebal)

Vălul islamic, eleganță și rafinament

~ de Ionela Noour ~

Legea islamică a acordat o considerație extraordinară lucrurilor legate de femei, pentru a le proteja puritatea, pentru a le onora și a le acorda poziția și drepturile corecte în viață.

Purtarea vălului în Islam este o prescripție divină, este un act de supunere față de Allah subhanahu wa ta'ala - și nicidecum o restricție a libertății femeii:

„O, Profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile lor, căci astfel vor fi mai bine distinse să fie cunoscute și să nu li se pricinuiască necazuri! Allah este Iertător, Îndurător [Ghafur, Rahim].” (Surah Al-'Ahzab, 33:59)

Termenul de hijab (voal) comportă două sensuri, aflate în raport de includere: primul sens este acela de îmbrăcăminte ce ascunde tot corpul, iar al doilea sens, de țesătură care acoperă doar anumite părți ale corpului - cum ar fi, de exemplu, zona capului, adică părul și gâtul, dar uneori și cea mai mare parte a feței.

Vălul islamic cuprinde numeroase versiuni și se găsește în multe tradiții. L-am putea clasifica în trei mari categorii:

Burqa/Burka

este, la origine, îmbrăcăminte tradițională a triburilor pachtoun, din

Afganistan. Este o bucată mare de pânză (de obicei de culoare albastră), ce acoperă femeia, din cap până în picioare, inclusiv fața și chiar ochii; zăbrelele ascund privirea.

Niqabul este un văl ce acoperă marea majoritate a feței, lăsând la vedere doar ochii. Este, de obicei, de culoare neagră, din bumbac sau material creponat. Unele femei adaugă acestei ținute ochelari de soare și mănuși.

Hijabul vine de la cuvântul arab „hajaba”, care înseamnă „a ascunde, a se sustrage privirilor, a păstra distanța”. Acoperă capul, gâtul, uneori umerii, însă fața este descoperită. Este adesea completat de o tunică sau un impermeabil. Hijabul, considerat de musulmani ca fiind un simbol al credinței și feminității, vine într-o multitudine de stiluri și culori.

Hijabul format dintr-o singură piesă este, probabil, cel mai frecvent utilizat hijab, fiind prins la umeri. Este confecționat, cel mai adesea, din bumbac. De obicei, are o dantelă în jurul zonei frunții și în partea de

jos a voalului. Are un dezavantaj - și anume faptul că nu acoperă exact părul de pe partea de sus a frunții. Este foarte rezistent, se comportă bine la spălat și e ideal pentru cineva care are o mulțime de muncă fizică de făcut.

Hijabul format din două piese. Prima piesă acționează precum un „capac”, care acoperă capul, iar a doua se pliază peste prima piesă, pentru a acoperi gâtul, umerii și pieptul. Stilurile variază, în funcție de numărul de piese care formează hijabul, în funcție de forma voalului, de modelul adoptat, etc.

Khimarul este un voal lung, o pelerină, ce atârână până deasupra taliei. Acesta acoperă părul, gâtul și umerii complet, dar lasă fața descoperită.

Chadorul, purtat mai ales de femeile iraniene, atunci când se află în afara casei, este o mantie lungă, ce acoperă părul și corpul. Este, adesea, însoțit de un vâl mai mic, dedesubt.

Al-Amira este un hijab format din două piese separate: o bonetă, ce se poartă sub voal, realizată de obicei din bumbac, și voalul propriu-zis, în formă tubulară.

Shayla este o eșarfă lungă, dreptunghiulară, populară în regiunea

Golfului. Este înfășurată în jurul capului și prinsă înapoi, peste umeri.

Hijabul pătrat este, exact așa cum sună - în formă pătrată, astfel că nu poate fi confundat cu alte tipuri de hijab. Este purtat mai ales în Europa de Est și Asia de Sud. E disponibil în diverse materiale, însă cel mai adesea din bumbac și georgette (material creponat).

Hijabul pătrat poate fi cu imprimeuri sau brodat, în funcție de preferință. E foarte ușor de purtat: se îndoaie într-un triunghi, apoi este dus deasupra capului, uniform, iar la final e strâns cu un ac, dedesubtul bărbiei. Hijabul pătrat este folosit și ca banderolă, pe cap sau pe frunte, pentru a crea un stil aparte. Totuși, nu este la fel de flexibil în stiluri, ca și hijabul lung.

Hijabul lung este utilizat, cel mai adesea, în Asia. Este, de fapt, un hijab dreptunghiular, putând fi îndoit și transformat în diferite moduri, pentru a forma numeroase stiluri de hijab.

Hijabul lung se înfășoară în jurul feței și se bagă înăuntru, sau se prinde cu un ac pentru hijab. Poate fi folosit, de asemenea, ca o bonetică, în cazul când acesta e legat la spate, precum o banderolă, și un alt hijab este purtat deasupra, creând, astfel, o combinație de culori.

Este disponibil în diferite materiale, de la bumbac la satin, sau mătase. Hijabul lung este purtat cu abaye sau jilbaburi și, în cazul în care corpul este acoperit cu altceva, diferit (gen o rochie), se poartă un voal lung, în partea de sus a corpului.

Hijabul

Kuwaiti, după cum însuși numele o sugerează, este originar din Kuweit, însă și-a schimbat din stil, când acesta a

trecut granițele țării. Reprezintă o îmbinare de două stiluri diferite. Una din piesele sale este în formă de tub, deschis la ambele capete, petrecut peste cap și ajungând până la umeri. A doua parte a hijabului kuwaitian este o eșarfă lungă, atașată primei părți.

Atunci când sunt folosite în modelul kuwaitian, ambele materiale pentru acest tip de hijab sunt elastice. Prima porțiune este, de obicei, confecționată din bumbac și, uneori, din polyester. Porțiunea a doua a hijabului kuwaitian este aproape întotdeauna din polyester, acesta fiind specificul acestui voal.

De asemenea, această parte are o căptușeală din satin, în jurul tivului. Hijabul kuwaitian este ideal pentru o femeie activă (working woman), care trebuie să se îmbrace formal, oferind eleganță celei care îl poartă.

Hijabul Velcro

are un material supraelastice velcro, atașat părții din față a voalului, care este apoi conectat

la spatele gâtului, pentru o „finisare” ordonată.

Hijabul Pashmina, în forma sa originală, este foarte costisitor și, pentru a fabrica un asemenea tip de hijab, unei singure persoane îi este necesară o săptămână.

Cu toate acestea, diferența între hijaburile Pashmina, pe care le vedem astăzi în piețe și cele originale - în ceea ce privește calitatea - este

enormă. Hijabul Pashmina este foarte ușor. De forma unui hijab lung, acest voal are franjuri la capetele sale. Cel mai des utilizat material este polyesterul, însă uneori e folosită și mătasea. De obicei, culorile acestui model sunt o combinație de cel puțin două culori.

Dacă ar trebui să mă limitez la un singur cuvânt pentru a descrie stilurile de hijab, aș zice „demnitate”. Ceea ce îl face deosebit, diferit, este că hijabul încurajează modestia, după principiile Islamului. Nu ar trebui ca ținuta noastră să fie dictată de tendințe, ci să fim atente la modul în care ne prezentăm pe stradă, în fața altora. Probabil vor fi mulți care ne vor condamna, însă religia noastră este clară. Profetul, salla Allah aleihi wa sallam, se îngrijea de aspectul său și ne-a încurajat și pe noi să facem acest lucru.

Nu cred că vălul atrage mai mult privirile. El atrage alte tipuri de priviri: unii sunt curioși, alții ostili. Însă ce e mai important:

Vălul este onoare și protecție pentru femei și libertatea corpului ei de mâinile și privirile agresorilor.

Daruri de la Bunul Allah

~ de Salwa Nabhani ~

ANASONUL

Denumire științifică

Pimpinella anisum

Denumiri populare

Chimen dulce, chimion dulce, bădean, anis, anison.

Anasonul este o plantă anuală aromatică, aparținând familiei umbeliferelor. Este de dimensiuni reduse, având înălțimea de 40-70 cm. E o plantă cultivată de om. Frunzele sunt puține și rare.

Florile, mici și albe, au formă de umbelă (inflorescență în care pedunculii fiecărei floricele pornesc din același punct și se ridică la aceeași înălțime, ca pânda unei umbrele).

La recoltare se culeg semințele (fructele). Specialiștii naturiști apreciază că, în cazul anasonului, sunt utile nu numai semințele, ci și frunzele, bulbul

și rădăcinile. Preparatul principal pentru terapii naturiste este infuzia.

Substanțe active importante

Prin prelucrare, din semințele de anason se obțin următoarele produse semnificative: uleiuri eterice și substanțe grase. Semințele de anason sunt foarte bogate în vitamine - tot complexul de vitamine B, vitamina A - precum și în calciu și fosfor.

Întrebuițări

Utilizat în terapia unor boli importante, anasonul este un bun stabilizator și regulator al pancreasului, având și proprietăți antispastice și carminative.

Totodată, anasonul stimulează pofta de mâncare, reglează secrețiile intestinale și pancreatice, activitatea intestinală, stimulează lactația la femeile care alăptează, calmează bronșitele și poate fi utilizat în combaterea viermilor intestinali.

De asemenea, anasonul poate fi utilizat și sub formă de infuzie, în combaterea colicilor la sugari (circa 30 de boabe de anason la ½ litru de apă).

Specialiștii ne avertizează că această infuzie trebuie folosită doar câteva ore, deoarece devine, apoi, toxică. De asemenea, ne sfătuiesc ca anasonul să nu fie utilizat în cazul

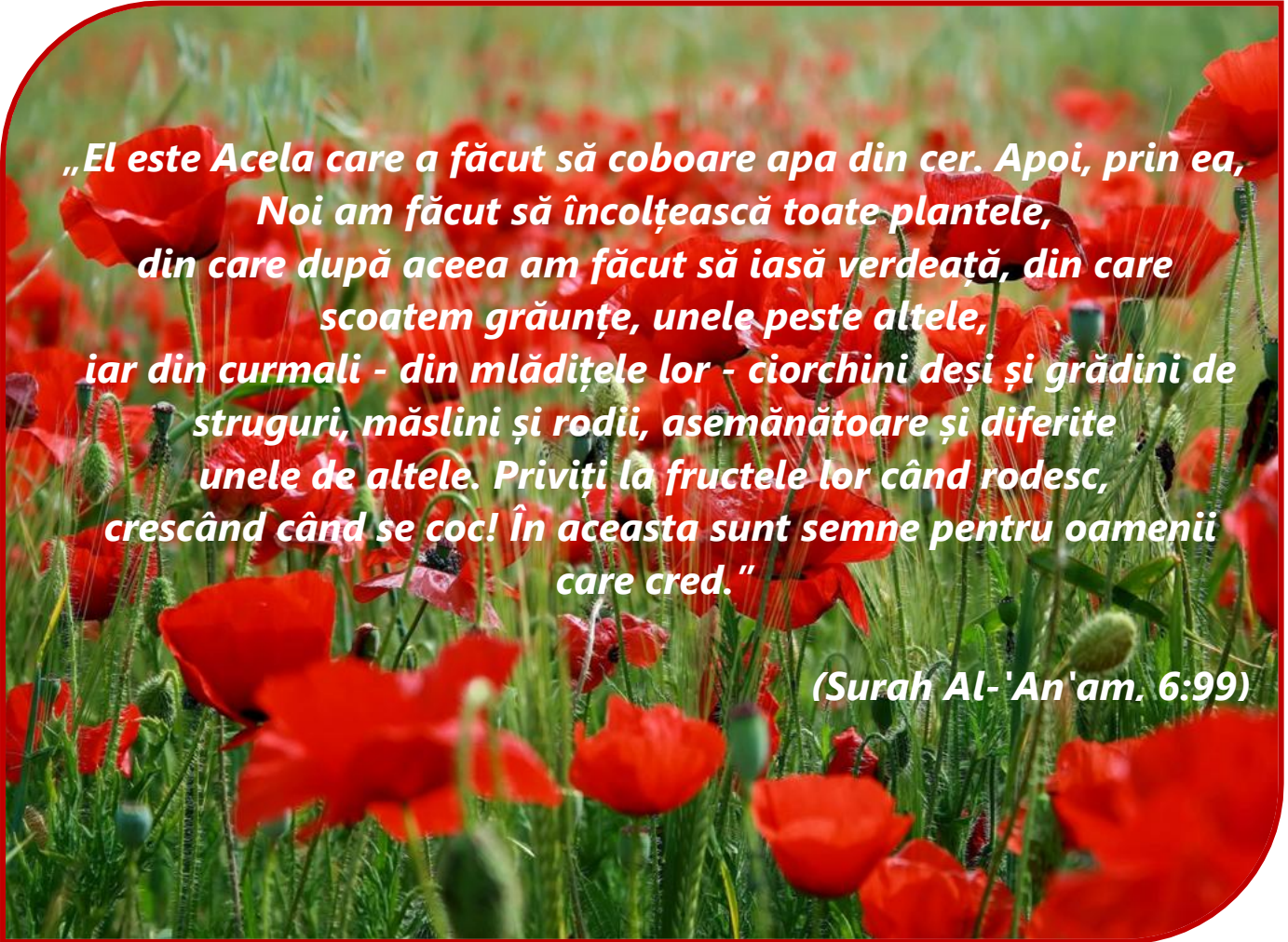
ulcerelor gastrice, gastritelor, ulcerului duodenal și enterocolitelor.

Anasonul este folosit, destul de mult, și în industria băuturilor, pentru aroma sa plăcută și pentru corectarea gustului, precum și în bucătărie. Ca plantă medicinală, anasonul se remarcă mai ales prin revigorarea pancreasului.

Răspândire

Originar din Asia Occidentală și Nord-Estul Africii, se cultivă pentru uleiul eteric (2-3%) și substanțele grase (18-20%), ce se extrag din semințe.

În țara noastră, găsim planta în județele Ilfov, Ialomița, Teleorman, în sudul Oltului, Dolj, Timiș, Constanța și în regiuni cu o altitudine de 100-200 metri, ce coincid și cu zonele favorabile sfeclei de zahăr.

„El este Acela care a făcut să coboare apa din cer. Apoi, prin ea, Noi am făcut să încolțească toate plantele, din care după aceea am făcut să iasă verdeață, din care scoatem grăunțe, unele peste altele, iar din curmali - din mlădițele lor - ciorchini deși și grădini de struguri, măslini și rodii, asemănătoare și diferite unele de altele. Priviți la fructele lor când rodesc, crescând când se coc! În aceasta sunt semne pentru oamenii care cred.”

(Surah Al-'An'am, 6:99)

Încrede-te în Allah subhanahu wa ta'ala, cu toată ființa ta

Inshallah să studiem Tawheed, unicitatea lui Allah subhanahu wa ta'ala; să urmăm învățăturile Coranului și Sunnah Profetului, salla Allah aleihi wa sallam și să facem rugăciunea (As-Salat) la timpul ei.

Respectă tot ce Allah subhanahu wa ta'ala ne cere, cu multă răbdare și pasiune. Prin dragostea sinceră care ți-o poartă familia, acceptarea a ceea ce tu ești este cu siguranță ușor de trecut, iar adevărații prieteni vor încerca să te înțeleagă, nepierzându-te.

Numai încrederea în Allah Preaînaltul și în adevărata Sa religie este inegalabilă și necondiționată și numai apoi te poți încrede în comunitatea ta și tot ceea ce cuprinde ea.

Pentru cititorii musulmani ai acestei reviste, m-am străduit a vă dezvălui aceste sugestii, din propria mea experiență, experiența unei femei convertite la Islam, iar numai la Allah subhanahu wa ta'ala este Știința.

Permiteți-mi câteva sfaturi:

- 1. În dezbaterile cu părinții voștri, răspundeți-le cu sinceritate, dar și cu bunătate.**
- 2. În toate informațiile găsite, asigurați-vă că au naratori veridici.**
- 3. Intenționa-ți să citești întregul Coran, cel puțin de două ori pe an, inclusiv în Luna Ramadan.**
- 4. Când sunteți hărțuiți pentru că v-ați convertit la Islam, profitați și folosiți acest lucru pentru a-i învăța despre Islam și despre Profetul Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam.**
- 5. Legăturile cu familia sunt foarte importante, păstrați-le; refuzând băutura, carnea de porc, nu înseamnă o ruptură cu familia, este o simplă cale de a transmite Islamul.**

~ Nadia Sayeh ~

Salată aromată, de linte

~ de Salwa Nabhani ~

Porții - 4 **Ingrediente**

250 gr linte verde și brună
4 linguri ulei de măsline
1 lingură chimen
3 fire de ceapă verde
1 legătură de pătrunjel
1 mână cu frunze de mentă proaspătă
1,5 dl apă
zeama de la o lămâie
sare, piper

Mod de preparare

Spală linte în 2-3 ape reci, apoi pune-o la fiert, în 1.5 dl apă cu sare, la foc mic, timp de 20-30 de minute. Într-o tigaie, se coace chimenul, 2-3 minute, până se rumenește, apoi se ia de pe foc.

Între timp, într-un vas mai mare, pregătește sosul - din pătrunjel verde, tocat, mentă, ceapă verde, tăiată mărunt, semințele de chimen, rumenite, zeama de lămâie și uleiul de măsline. Condimentează cu sare și piper, apoi amestecă bine.

Când linte s-a fiert, toarn-o într-o sită, să se scurgă de apă, apoi pune-o peste dressingul de verdețuri și condimente. Amestecă încet, până se încorporează totul, lasă la răcit, după care o poți servi cu crutoane, sau cu o felie de pâine toast, rumenită.

Vă doresc poftă bună!

Paste cu linte **Kusharri (preparat din Egipt)**

~ de Salwa Nabhani ~

Porții - 8

Ingrediente

2 căni de linte brună - uscată, curată și clătită
2 lingurițe de sare/extra (opțional)
1 cană de macaroane sau paste
2 căni orez Basmati
1/2 cană ulei de măsline
3-4 cepe mari, tăiate solzișori
1 ½ linguriță de camun
1 linguriță de piper negru, măcinat
sos tomat, după preferință

Mod de preparare

Spălați linte, puneți-o într-o oală cu apă, cât să acopere linte. Puneți o linguriță de sare și lăsați-o să fiarbă la foc mic-mediu, aproximativ 15 minute, după care încă 15 minute, la foc iute.

Când sunt gata, scurgeți-le de apă și lăsați-le în sită. În oala în care a fiert linte, puneți din nou apă, sare, un strop de ulei de măsline și lăsați să fiarbă. Când a început să dea în clocot, adăugați pastele/macaroanele și lăsați să fiarbă încă 7 minute. Când sunt gata, scurgeți apa și puneți deoparte pastele/macaroanele.

Între timp, adăugați, într-o oală curată, orezul curățat și înmuiat în prealabil, după care acoperiți-l cu apă. Adăugați 1 linguriță de sare și lăsați-l să fiarbă la foc iute, fără a-l scăpa din ochi, pentru a nu se lipi.

Când orezul devine pufos, lăsați focul la minim, încă 7 minute, pentru a mai fierbe. Încingeți uleiul într-o tigaie, la foc iute, supravegheat. Puneți ceapa, tăiată solzișori, și prăjiți, până devine aurie-brună, aproximativ 10 minute. Scoateți ceapa pe un șervet de hârtie și lăsați să se scurgă restul de ulei.

Puneți linte, orezul, macaroanele/pastele, camunul și piperul negru, măcinat, într-un vas mare, amestecați până când toate ingredientele sunt omogenizate și adăugați restul de ulei de măsline rămas. Dați la foc mediu, încă 10 minute.

Când este gata, trageți tigaia deoparte, adăugați ceapa călită și scursă de ulei. La servire, se pune alături sos de roșii, pe care îl preparați foarte ușor. Ornați și aranjați, după preferințe. Se pot adăuga și boabe de hummus, fierte.

Sos de roșii

3 linguri pastă de tomate / 1 pahar suc de roșii
1 cățel de usturoi, zdrobit
1 praf de sare
1 linguriță ulei de măsline

Se pisează cățelul de usturoi, se pune praful de sare și lingurița de ulei. Amestecați puțin, după care adăugați sucul de roșii. Dacă puneți pastă de tomate, dați pe foc 5 minute și apoi lăsați să se răcească.

Poftă bună!

Bomboane cu ovăz

~ de Salwa Nabhani ~

Porții - 6

Ingrediente

200 de gr ovăz sau fulgi de ovăz / biscuiți de ovăz

50 de gr de rahat simplu

2 linguri cu margarină pentru prăjituri

3 linguri cu zahăr

1 linguriță de coajă de portocală, mărunțită

50 de gr alune de pădure, nesărate și pisate

Mod de preparare

Se pisează biscuiții, dar nu foarte fin. Rahatul se taie cubulețe mărunte. Se amestecă apoi, foarte bine, biscuiții pisați, rahatul, coaja de portocală, margarina și zahărul.

Formați biluțe, potrivite ca mărime, pe care le tăvăliți apoi prin alunele de pădure, foarte fin măcinate. Adăugați, dacă doriți, peste biluțele formate și zahăr pudră, apoi dați la frigider timp de 1 oră. Se servesc reci.

***Poftă bună și spor
în toate!***

Surah Yunus
(Mekkană [51]; 109 versete)
În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

35. Spune: „Oare se află printre asociații voștri cineva care să călăuzească spre Adevăr?” Spune: „Allah călăuzește spre Adevăr! Și oare cel care călăuzește spre Adevăr este mai vrednic să fie urmat sau cel care nu călăuzește, decât dacă este el însuși călăuzit? Ce este cu voi? Cum de judecați astfel?”

Jazakom Allahu Khairan

Dicționar explicativ al termenilor islamici

Allah, numele singurei Divinități, care cuprinde toate celelalte 99 de atribute; Cel care este Unic, Singur în divinitatea Sa

Aleihi sallam, Pacea fie asupra lui; această expresie se pronunță după ce menționăm numele oricărui Profet (în afară de Profetul Mohammed, căruia îi spunem „Salla Allah aleihi wa sallam”) sau al Îngerilor

Alhamdullilah, toate mulțumirile I se cuvin numai lui Allah Preaînaltul

Allahu Akbar, Allah este Cel mai Mare

Allahu Allam, Allah știe cel mai bine, Atoateștiutorul

Audhu billehi minhu, caut adăpost la Allah subhanahu wa ta'ala (Singurul care ne poate adăposti)

Bismillah Ar-Rahman Ar-Raheem, În numele lui Allah Cel Milostiv, Îndurător

Dhikr, pomenirea Bunului Allah, în orice moment

Dua, tot ceea ce reprezintă rugă suplimentară, indiferent de circumstanțe

Hadith, literal înseamnă „relatare, spuse, discurs”; reprezintă spusel Profetului Mohammed, salla Allah aleihi wa sallam și modalitatea în care el s-a comportat în anumite situații

Hasan, bun, acceptat

Ibadah, adorarea lui Allah Preaînaltul, Singurul care merită adorat

Inshallah, dacă Allah subhanahu wa ta'ala voiește/dorește, când Allah subhanahu wa ta'ala hotărăște

Jazakom Allahu Khairan, cea mai frumoasă expresie de mulțumire, folosită de musulmani; înseamnă: „Fie ca Bunul Allah să vă răsplătească cu ce are El mai bun.”

Radhi Allahu anha/u, fie ca Allah să fie mulțumit de ea/el

Radhi Allahu anhum/anhuna, fie ca Allah să fie mulțumit de ei/ele

Sadaqah, caritate

Sahih, autentic (șirul celor mai veridici naratori), corect

Salla Allah aleihi wa sallam, Pacea și binecuvântarea lui Allah să fie asupra sa; expresie folosită numai la pronunțarea numelui Profetului Mohammed

Sallam Aleikum, Pacea să fie asupra ta (și a tuturor celor prezenți)

Shirk, a face parteneri lui Allah

Subhanallah, expresie folosită la tot ce este extraordinar, la tot ce este ieșit din comun; Cât de Măreț ești Tu, Allah

Subhanahu wa ta'ala, Allah - Cel mai Glorios, Cel mai Înalt

Tawaf, înconjurarea Ka'baei (de șapte ori). Oamenii fac acest lucru în timpul Umrei sau Hajjului

Tawheed, susținerea unicității

Wa Aleikum sallam, Pacea să fie și asupra ta și a celor care ne-au salutat

